

Polismyndighetens budgetunderlag 2019-2021

Utgivare: Polismyndigheten, ekonomiavdelningen
Dnr: A012.751/2018, Saknr: 902
Omslagsfoto: Polismyndigheten

Polismyndighetens budgetunderlag 2019-2021

Polismyndigheten överlämnar härmed budgetunderlag för perioden 2019-2021.

Beslut i detta ärende har fattats av rikspolischefen Anders Thornberg. I den slutliga handläggningen har följande personer deltagit: chefen för den nationella operativa avdelningen Mats Löfving, regionpolisbeferna Ulf Johansson, Klas Friberg, Carin Götblad, Ulrika Herbst, Klas Johansson, Dan Persson och Carina Persson, chefen för rikspolischefens kansli Eva Årestad Radner, chefen för HR-avdelningen Kajsa Möller, chefen för rättsavdelningen Martin Valfridsson, chefen för kommunikationsavdelningen Carola Määttä, chefen för it-avdelningen Tomas Landeström, chefen för nationellt forensiskt centrum Lena Klasén, chefen för ekonomiavdelningen Jan Andersson, enhetschefen Eva Molin, enhetschefen Britt Rehnberg samt analytikern Henrik Jakobsson, föredragande.

POLISMYNDIGHETEN

Anders Thornberg

Henrik Jakobsson

Sändlista

Regeringen

Justitiedepartementet

Utrikesdepartementet

Ekonomistyrningsverket

Finansdepartementet

Justitieutskottet

Riksdagens utredningstjänst

Riksrevisionen

Statskontoret

Försvarsdepartementet

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap

Säkerhetspolisen

Ekobrottsmyndigheten

Åklagarmyndigheten

Domstolsverket

Kriminalvården

Rättsmedicinalverket

Brottsförebyggande rådet

Brottsoffermyndigheten

Polismyndighetens insynsråd samt regionpolisråden vid Polismyndigheten

Arbetstagarorganisationerna

Innehåll

1	Förslag till finansiering för perioden 2019-2021	7
2	Rikspolischefens inledning	9
3	Utvecklingstendenser och omvärld	10
3.1	Utanförskap och brottslighet	10
3.2	Terrorism	10
3.3	Krisberedskap och civilt försvar	10
3.4	Teknisk utveckling och it-brottslighet	11
3.5	Internationalisering	11
3.6	Befolkningsökning och migration	11
3.7	Förändringar på rättsområdet	11
4	Polismyndighetens strategiska inriktning 2019-2021	13
4.1	Brottsförebyggande och trygghetsskapande verksamhet	14
4.2	Närmare medborgarna	14
4.3	Lokala lägesbilder och samverkan	15
4.4	Utsatta områden	15
4.5	Arbetet mot allvarlig och organiserad brottslighet	16
4.6	Polisens underrättelseverksamhet	17
4.7	Bekämpning av terrorism	17
4.8	Krisberedskap och civilt försvar	18
4.9	Utvecklad utredningsverksamhet för förbättrade resultat	19
4.10	Digitalisering, it-brott och it-relaterad brottslighet	21
4.11	Gränsöverskridande brottslighet och internationell verksamhet	21
4.12	Migration och gränspolisiär verksamhet	22
4.13	It-stöd för en effektiv polis och rättskedja	23
4.14	Arbetet för effektiviseringar	24
5	Kompetensförsörjning	26
5.1	Attrahera, rekrytera, utveckla och behålla medarbetare förstärks ytterligare	26
5.2	Anställningsvillkor och utvecklingsmöjligheter	27
5.3	Arbetsmiljö	28
5.4	Bemötandefrågor	28
5.5	Motivation och delaktighet	29
5.6	Utveckling av kompetenser – krav på fort- och vidareutbildning	29
6	Ekonomi	30
6.1	Ekonomi	30
6.2	Osäkerhetsfaktorer	30
6.3	Investeringar i anläggningstillgångar	30
6.4	Fonden för inre säkerhet	30
6.5	Avgifter och övriga intäkter	30
6.6	Övriga villkor	31
6.7	Underskott i avgiftsfinansierad verksamhet	31
6.8	Uppföljning av avgiftsfinansierad verksamhet 2017	31
6.9	Avgiftsintäkter som disponeras	31
6.10	Avgiftsintäkter som inte disponeras	31
6.11	Polismyndighetens förslag	32
7	Tillkommande behov för polisen	33
7.1	Bakgrund	33
7.2	Fler medarbetare	33
7.3	Attrahera, rekrytera, utveckla och behålla kompetens	34
7.4	Utvecklad krisberedskapsförmåga	34
7.5	Investeringar i den tekniska miljön	34
7.6	Effektivare verksamhet	35
7.7	Finansiering av ökade resursbehov	35
8	Bilagor	36

8.1	Bilaga 1 – Lånebehov i Riksgäldskontoret.....	36
8.2	Bilaga 2 – Avgifter och andra ersättningar	37
8.3	Bilaga 3 – Bemyndiganden	38
8.4	Bilaga 4 – Verksamhetsinvesteringar t.o.m. år 2022.....	39

1 Förslag till finansiering för perioden 2019-2021

Tabell 1. Förslag till finansiering

(belopp i miljoner kronor)

	2017	2018	2019	2020	2021
	utfall	prognos	beräknat	beräknat	beräknat
<u>Utgiftsområde 4 Rättsväsendet</u>					
1:1 Polismyndigheten, ap. 1 <i>Polismyndigheten</i>	22 868	24 539	26 154	28 070	29 732
1:1 Polismyndigheten, ap. 3 <i>Avd. för särskilda utredningar 1)</i>	43	48	58	60	63
1:18 Inre säkerhetsfonden, anslagspost 1	43	81	110	68	24
<u>Utgiftsområde 5 Internationell samverkan</u>					
1:2 Freds- och säkerhetsfrämjande ap.2 del Polismyndigheten	2	6	6	6	6
<u>Utgiftsområde 7 Internationellt bistånd</u>					
1:1 Biståndsverksamhet ap. 12 del Polismyndigheten	167	195	207	197	197
<u>Avgiftsintäkter</u>					
Offentligrättslig verksamhet					
Stämmingsmannadelgivning	30	30	31	31	32
Passhantering	579	586	598	610	622
Nationellt ID kort	101	99	101	103	105
Uppdragsverksamhet					
Forensisk undersökning	6	4	4	4	4
Tjänsteexport	24	25	26	26	27
Utbildning av ordningsvakter	7	8	8	8	8
Kontroll av väktarhundar	0,3	0,2	0,2	0,2	0,2
Övriga intäkter som disponeras	573	550	561	572	583
Summa	24 443	26 171	27 863	29 756	31 403
<u>Intäkter som redovisas mot inkomsttitel</u>					
Expeditionsavgifter och ansökningsavgifter	67	71	72	73	74
Bötesmedel	633	650	651	652	652
Övriga inkomster av statens verksamhet	21,0	23,4	23,4	23,4	23,4
EU-bidrag för inre säkerhetsfonden	23,0	38,6	90,0	48,0	4,0
Återbetalning av lån för svenska FN-styrkor	-0,4	-0,4	-0,4	-0,4	-0,4
Summa	744	783	836	796	753

Belopp i tabellen är avrundade.

1) Se separat dokumentation avseende avdelningen för särskilda utredningar, Dnr: A093.508/2018.

- Att regeringen föreslår riksdagen att fastställa medel som täcker Polismyndighetens kostnader för avgifter till internationella sammanslutningar och att dessa anvisas under utgiftsområde 4, Rättsväsendet, 1:14 Avgifter till internationella sammanslutningar, anslagspost 3.
- Att regeringen beslutar om en låneram som uppgår till 5 200 miljoner kronor för 2019, 5 600 miljoner kronor för 2020 och 5 700 miljoner kronor för 2021.
- Att regeringen beslutar att anslagskrediten för respektive år under perioden 2019-2021 får uppgå till 3 procent.
- Att regeringen beslutar att krediten på räntekontot för respektive år under perioden 2019-2021 får uppgå till den nivå som normalt gäller för statliga myndigheter, i dag ca 10 procent.

2 Rikspolischefens inledning

Kraven på polisen har ökat under senare år. En utbredning av den grova brottsligheten, en mer komplex brottsstruktur med fler svårupplösta brott, ökade krav på polisens kris- och terrorberedskap, en ökande befolkning, gränskontroller och verkställigheter är några viktiga faktorer som påverkar.

Fram till år 2020 har regeringen aviserat tillskott till polisen på drygt sju miljarder kronor. Förstärkningen ska finansiera tidigare beslut om att öka antalet poliser med 1 500 fram till och med 2020 samt en ökning med 1 600 civilanställda. Utöver det har förstärkningen finansierat satsningar på bland annat förbättrade arbetsvillkor och arbetsmiljö, regionala it-brottscenter, förstärkt it-utveckling, återanställning av poliser, ökad förmåga vid nationellt forensiskt center och förstärkningar av polisens terror- och krisberedskap.

Sedan förra årets budgetunderlag lämnades till regeringen har samhällsutvecklingen i landets mest brottsutsatta områden försämrats ytterligare. Antalet skjutningar har fortsatt att öka. Fram tills för några år sedan dödades cirka tio personer årligen av skjutvapenvåld. Under 2017 sköts cirka 40 personer till döds. Våldsupptrappningen tar stora polisiära resurser i anspråk och medför att förutsättningarna att förebygga och utreda annan brottslighet har försämrats, det gäller till exempel sexualbrott samt insatser mot brottsaktiva personer och internationella stödligor. Parallellt med den negativa våldsutvecklingen har det säkerhetspolitiska omvärldsläget försämrats och kraven på polisens krisberedskapsförmåga fortsätter att öka.

Sammantaget innebär detta att polisen behöver tillföras ytterligare resurser med början 2019 för att varaktigt kunna möta och vända den negativa brottsutvecklingen samt öka tryggheten. Polismyndigheten har i likhet med regeringen gjort bedömningen att polisen behöver växa med 10 000 medarbetare till utgången av 2024. Utöver den tidigare beslutade resursökningen, behöver därför ytterligare närmare 7 000 medarbetare anställas till utgången av 2024.

Den nuvarande polisutbildningen omfattar fem terminers heltidsstudier, vilket innebär att det tar tid att öka numerären poliser inom Polismyndigheten. För att redan nu förstärka verksamheten kan fler civila medarbetare med specialistkompetenser i bland annat utredningsverksamheten användas för att frigöra polisiär kompetens till förmån för den ingripande och brottsförebyggande verksamheten.

För att möta de ökade kraven ser Polismyndigheten därför ett behov av att, inom ramen för ökningen med 10 000 medarbetare, anställa 1 000 civila med specialistkompetens redan under 2019 och 2020 fördelat på 500 civila per år. Rekryteringarna ska bland annat ytterligare stärka utredningsverksamheten, den forensiska verksamheten, regionala it-brottscenter och annan it-verksamhet samt öka rekryteringsförmågan och det juridiska stödet inom polisen.

För att klara den omfattande ökningen av medarbetare behöver polisen fortsatt vara en attraktiv arbetsplats. Arbetet med att förbättra arbetsvillkoren och medarbetarnas säkerhet kommer därför att fortsätta. Polismyndigheten kan återkomma till regeringen med eventuella resursbehov avseende dessa frågor.

3 Utvecklingstendenser och omvärld

Polisens verksamhet påverkas av samhällsutvecklingen, den ökande befolkningen i landet och av brottslighetens struktur. Sverige och svensk polis påverkas även av händelser och utvecklingen i omvärlden.

3.1 Utanförskap och brottslighet

Sveriges befolkning koncentreras allt mer till storstäderna. Inflyttningen till städerna antas fortsätta och enligt Boverket¹ sker ungefär 70 procent av befolkningsökningen i de tre storstadslänen. I ett urbaniserat samhälle minskar den sociala kontrollen och internaliseringen av gemensamma normer och sanktioner av beteenden försvagas, vilket ökar risken för kriminalitet. Samtidigt som inflyttningen till storstäderna ökar, ska polisen vara tillgänglig i hela landet, även i glesbygden.

I många utsatta områden som präglas av socialt utanförskap är arbetslösheten hög och strukturell. En ökad arbetslöshet och ett större utanförskap samt bristande förtroende för samhällets institutioner innebär ökad kriminalitet och social oro. Den kriminalitet som präglar brottsligheten i de utsatta områdena är svår att bekämpa. Tilltron till rättsystemet är låg inom vissa grupper i dessa områden och parallella samhällsstrukturer har eller håller på att etableras. Till följd av detta skapas nya maktstrukturer och rättsskipning som ersätter den statliga rättsprocessen. Övergrepp i rättssak är en utbredd företeelse i flera utsatta områden och den som anmäler brott och medverkar i utredningar utsätts inte sällan för påtryckningar i form av hot och våld.

Den allvarliga brottsligheten ökar. Under 2017 skedde över 300 skjutningar i Sverige och antalet döda till följd av dessa uppgick till drygt 40 stycken. År 2006 sköts 8 personer till döds i kriminella miljöer. Detta är en oacceptabel utveckling som ställer stora krav på polisen och övriga samhället att vidta åtgärder för att vända denna utveckling.

Sedan 2016 pågår polisens satsning i områden som karaktäriseras av att kriminella nätverk har en stor påverkan på lokalsamhället. I bekämpningen av den brottslighet som begås av dessa nätverk behövs ytterligare samordning och samverkan med andra aktörer i samhället, men även skärpt lagstiftning och tydligare konsekvenser för de som ställer sig utanför samhällets spelregler.

Utvecklingen avseende hot och våld mot medarbetare inom polisen utgör ett allvarligt problem. Den negativa utvecklingen där samhällsnyttiga funktioner som har till uppgift att hjälpa och skydda hindras från att fullgöra sina uppgifter är oacceptabel. Polismyndigheten välkomnar förslag om ny skärpt lagstiftning som gör det straffbart att angripa eller hindra polis när de utför sitt arbete.

3.2 Terrorism

Terrorism och våldsbejakande extremism utgör påtagliga säkerhetsshot i stora delar av världen. De senaste åren har islamistiska våldsbejakande rörelser hotat säkerhet och utveckling i flera länder. Terroristattentaten genomförs ofta utanför Europas gränser, men under de senaste åren har flera europeiska länder inklusive Sverige drabbats.

Polisens förmåga att i det lokala polisarbetet förebygga, förhindra och försvåra terrorism och annan allvarlig våldsbrottslighet liksom beredskap att hantera kriser och terroristattentat behöver vara hög. I detta arbete ska polisens samverkan med bl.a. Säkerhetspolisen och Försvarsmakten fortsätta utvecklas.

3.3 Krisberedskap och civilt försvar

Det ökande beroendet mellan exempelvis länder och tekniska system är konsekvenser av den ökande globaliseringen.

I en förändrad omvärld med ett säkerhetspolitiskt läge som präglas av instabilitet och oförutsägbarhet behöver polisen fortsatt stärka arbetet med krisberedskap, civilt försvar samt säkerhets- och verksamhetsskydd för att värna samhällets skyddsvärden, såsom samhällets funktionalitet och människors liv och hälsa. Polisens arbete ska leda till minskad risk för brottsliga angrepp, olyckor och kriser som hotar säkerheten. Civilt försvar är den verksamhet som ansvariga aktörer bedriver i syfte att göra det

¹ Boverket, Vision för Sverige 2025 - En urbaniserad värld.

möjligt för samhället att hantera situationer då beredskapen höjs. Polismyndighetens arbete avseende planeringen för ett civilt försvar fortsätter.

3.4 Teknisk utveckling och it-brottslighet

Digitalisering och teknikutvecklingen utgör en del av globaliseringen och bidrar till förutsättningar för välstånd och tillväxt. Utvecklingen och det utbredda användandet av informationsteknik påverkar i hög grad det moderna samhället. Den tekniska utvecklingen möjliggör en mer effektiv polisverksamhet t.ex. genom mobila tjänster och digitalisering. Samtidigt är tekniken en viktig påverkansfaktor för brottsutvecklingen och skapande av brottsarenor för kriminella aktörer att planera och begå brott på.

Bedrägeribrottslighet är ett specifikt område där den tekniska utvecklingen i samhället tydligt kan kopplas till en ökande brottsutveckling. Andra exempel på it-brott är handel med droger, hatbrott, hot, sexuella övergrepp på nätet, barnpornografibrott, dataintrång och överbelastningsattacker. It-brottsligheten är ofta komplex och tidskrävande att utreda. Utvecklingen ställer samtidigt ökade krav på polisens förmåga att tillgodogöra sig it-teknik, tillgång till specialistkompetens på it-området och utrustning. Eftersom it-brottsligheten till sin natur är gränsöverskridande är internationellt samarbete en förutsättning för en effektiv bekämpning av den. Samarbetet försvåras samtidigt av att många länders lagstiftning på området skiljer sig åt.

Teknikutvecklingen är också en viktig förutsättning för bland annat myndigheter och organisationer att tillhandahålla service och vara tillgängliga gentemot allmänheten. Exempelvis möjligheterna att med viss enkelhet registreras i folkbokföringen och att registrering av bolag, bilar och annan egendom ofta går snabbt, bedöms som eftersträvansvärd och effektiv medborgarservice. Negativa konsekvenser av denna service är att den i viss omfattning samtidigt utnyttjas av kriminella för välfärdsbrott och andra bedrägerier samt även som verktyg för annan kriminalitet.

3.5 Internationalisering

Internationaliseringen har inneburit ett ökat samarbete över gränserna som möjliggjort rörlighet av varor, tjänster och kapital. En negativ utveckling i vissa delar av världen i form av konflikter, eller staters socioekonomiska svårigheter har även inverkan på Sverige. Kriminella aktörer rör sig internationellt och utnyttjar svaga och sönderfallande samhällssystem i sin brottslighet. Öppnare gränser i kombination med de möjligheter teknikutvecklingen erbjuder för transaktioner och betalningslösningar underlättar exempelvis för den ekonomiska brottsligheten. Denna utveckling understryker vikten av att möta gränsöverskridande brottslighet med likaledes gränsöverskridande brottsbekämpning.

3.6 Befolkningsökning och migration

Befolkningsprognoser visar på en fortsatt befolkningsökning de kommande åren. Under perioden 2019-2021 beräknas antalet invånare i Sverige öka med ytterligare ca 220 000. Vid utgången av 2024 kommer invånarantalet i landet vara närmare 11 miljoner. Antalet personer i befolkningen som är i mest brottsaktiv och brottsutsatt ålder har ökat de senaste åren, och en fortsatt ökning av denna grupp prognosticeras för perioden 2019-2021.²

Migrationsverket bedömer att mellan 15 000 – 40 000 personer kommer att söka asyl i Sverige under 2019³. Prognostisering av migrationens utveckling är dock förenat med osäkerheter då det finns många faktorer som påverkar migrationen till och inom EU. Utvecklingen perioden 2019-2021 beror framförallt på hur migrationspolitiken utvecklas i både Sverige och EU samt på konfliktutvecklingen i Afrika och Asien.

En fortsatt orolig omvärld innebär att drivkrafterna för att lämna länder där våld och förtryck råder, är fortsatt starka. Detta kommer i förlängningen att innebära en fortsatt påverkan på polisens verksamhet de kommande åren.

3.7 Förändringar på rättsområdet

EU:s dataskyddsreform kommer, i vissa delar, att börja gälla i Sverige från maj 2018. Det innebär att personuppgiftslagen kommer att upphöra och i stället kommer EU:s förordning att gälla direkt i Sve-

² Statistiskt meddelande Sveriges framtida befolkning 2016–2060 <http://www.scb.se/Statistik>

³ Migrationsverkets Verksamhets- och utgiftsprognos, februari 2018, s.29.

rige. En följd av detta är att det kommer att behövas omfattande utbildningsinsatser inom polisen och sannolikt även justeringar i it-miljöerna.

EU-domstolen har lämnat ett förhandsavgörande avseende teleoperatörernas skyldighet att lagra data. Avgörandet innehåller i huvudsak att generell datalagring av trafik- och positioneringsuppgifter inte är förenligt med EU-rätten, men att medlemsstaterna kan lagstifta om viss riktad lagring. Frågan bereds för närvarande i Regeringskansliet.

Ett annat område där ny lagstiftning är att vänta är kameraövervakningsområdet. En utredning är tillsatt där utgångspunkten för uppdraget är att tillståndsplikten ska tas bort. En sådan lagändring kommer att medföra väsentligt förbättrade förutsättningar för polisen, såväl i det brottsförebyggande som i det brottsutredande arbetet.

Utöver förändringar på kameraövervakningsområdet behövs fortsatt tillgång till datalagring och möjlighet till hemlig dataavläsning.

4 Polismyndighetens strategiska inriktning 2019-2021

Polismyndighetens strategiska inriktning tar utgångspunkt i myndighetens analys av omvärlden och de faktorer och tendenser som påverkar polisens verksamhet.

Polismyndigheten har sedan tidigare identifierat ett behov av att öka antalet medarbetare, både med polisiär och annan kompetens. Myndigheten bedömer att ytterligare 10 000 medarbetare behöver tillföras verksamheten till utgången av 2024 jämfört med december 2015.

Utvecklingen i landets utsatta områden har det senaste året försämrats. Brottutvecklingen har inneburit en ökande våldsanvändning bland kriminella individer inom den organiserade brottsligheten. Tydliga exempel på att våldet har ökat i grovhet är det stora antalet skjutningar och användandet av sprängmedel. I särskilt utsatta områden yttrar sig brottsligheten i våldsanvändning och öppen narkotikahandel. Narkotikahandeln är en central del av organiserad brottslighet, med en nära koppling till gängrelaterat våld och användningen av vapen. Utvecklingen av den grova brottsligheten medför ett större ianspråktagande av polisiära resurser. Därutöver har brottsutredningarnas ökande komplexitet påverkat polisens möjligheter att utreda brott.

En fortsatt utbredning av den allvarliga brottsligheten riskerar få inverkan på våra gemensamma grundläggande värden i samhället, så som demokrati, trygghet och säkerhet. Förutom en ökning av dödligt våld har även sexualbrotten ökat under 2017. Den strategiska inriktningen av polisens arbete mot allvarlig och organiserad brottslighet innebär en kraftsamling och intensifiering under planeringsperioden. Detta arbete ska i grunden innebära att förutsättningarna att bedriva organiserad brottslighet i Sverige, kraftigt ska försämrats. Polisens arbete ska kännetecknas av uthållighet och bidra till att öka tryggheten och minska människors oro för brott på platser där denna typ av kriminalitet har fått fotfäste. Utredningsverksamhetens fortsatta inriktning avser därför den brottslighet som begås av brottsaktiva, organiserad brottslighet samt organiserade internationella kriminella nätverk, så som exempelvis internationella stöldligor. Utredningsverksamheten kommer under planeringsperioden samtidigt prioritera brott i nära relation, våldtäkter, sexualbrott mot barn och våldsbrott mot barn.

Myndigheten bedömer att polisens förmåga och verksamhet behöver stärkas både inom planeringsperioden och framöver för att bemöta, och vända utvecklingen avseende den organiserade brottsligheten och det grova våldet. I de utsatta områdena kan myndigheten genom fler medarbetare arbeta långsiktigt, vara mer närvarande och med större framgång utreda brott och lagföra gärningsmän. Brottsligheten är både nationell och internationell men påverkar lokalsamhället varför en lokalt förankrad polis är viktig. Medarbetarna i lokalpolisområdena kommer också till stor del att utgöra myndighetens förmåga att verka under kris och allvarligare händelser. Poliserna på lokal nivå utgör därtill myndighetens huvudsakliga förmåga att försvåra och avbryta ett pågående terrorattentat.

Polismyndigheten har en viktig roll i totalförsvaret och en central roll vid ett väpnat angrepp mot Sverige. De fortsatta säkerhetspolitiska försämringarna i omvärlden och i det svenska närområdet innebär att polisens strategiska inriktning ska syfta till att minska risken för brottsliga angrepp, olyckor och kriser som hotar säkerheten. En väl utvecklad krisberedskap lägger grunden för att polisen vid större händelser ska kunna samla sina resurser och genomföra de insatser som krävs.

En viktig utgångspunkt i polisens strategiska inriktning är att polisverksamheten ska bedrivas nära medborgarna i lokalsamhället. Medborgarna ska känna sig trygga där de bor och vistas och förtroendet för polisen ska vara högt. Genom att förebygga, ingripa och utreda brott samt hindra ordningsstörningar bidrar polisen till en ökad trygghet. Ett professionellt och respektfullt bemötande stärker medborgarnas förtroende för polisen. Förstärkta lokalpolisområden, möjliggör också en förmåga till resursförstärkningar (till avgränsade tider och platser) vid större händelser av allvarliga brott och andra särskilda händelser.

Bra arbetsvillkor och god arbetsmiljö är ytterligare viktiga delar för att kunna attrahera och behålla kompetens inom Polismyndigheten. Arbetet fortsätter under perioden med bland annat en uppvärdering av polisycket, god arbetsmiljö och ökade förutsättningar för fler karriärvägar, för att säkra kompetensförsörjningen av svensk polis. Ytterligare en central fråga under perioden är skyddet och säkerheten för polisens medarbetare. Fler åtgärder krävs för att förbättra skyddet och hindra angreppen.

Polisen är tillgänglig dygnet runt och Polismyndighetens kontakt gentemot medborgarna ska fortsätta förenklas under perioden. Genom inrättandet av *Polisens serviceprogram 2024* ska servicen till och mötet med medborgarna förbättras, exempelvis genom att på ett enklare sätt kunna hantera ärendean sökningar etc.

Parallellt med resursförstärkningarna är det viktigt att arbetet med att effektivisera polisverksamheten fortsätter för att kunna frigöra resurser till prioriterad verksamhet. Detta innebär bland annat utveckling av nya arbetsmetoder och it-stöd.

4.1 Brottsförebyggande och trygghetsskapande verksamhet

Under perioden fortsätter polisens arbete för att komma närmare medborgarna, stärka närvaron i lokalsamhället och öka tillgängligheten till polisen. Det brottsförebyggande och trygghetsskapande arbetet utvecklas bland annat genom områdespoliser och genom arbetet med medborgardialoger, medborgarlöften och lokal samverkan. En betydelsefull grund för polisens fortsatta utvecklingsarbete är de trygghetsmätningar som från och med 2017 årligen genomförs av Brottsförebyggande rådet (Brå) på lokalpolisområdesnivå.

Polisen ska bli mer effektiv, för att färre medborgare ska utsättas för brott och för att fler medborgare ska uppleva ökad trygghet. För att uppnå detta pågår det inom myndigheten ett strategiskt brottsförebyggande utvecklingsprojekt. Under 2017 togs en ny definition på brottsförebyggande arbete fram vilken lyder; polisens brottsförebyggande arbete är sådana aktiviteter som polisen genomför eller aktivt deltar i med det primära syftet att förhindra att brott begås. Det kommer vidare att tas fram en definition för det trygghetsskapande arbetet.

Under 2018 och 2019 kommer ansvaret för det brottsförebyggande och trygghetsskapande arbetet att förtydligas. Vidare behöver kompetensen hos medarbetarna stärkas och kunskapen om framgångsrika metoder för det brottsförebyggande och trygghetsskapande arbetet inom myndigheten öka. Det är också angeläget att öka förmågan på både lokal, regional och nationell nivå att följa upp, analysera, utvärdera och presentera resultatet av polisens brottsförebyggande och trygghetsskapande arbete.

Merparten av myndighetens strategiska utvecklingsprojekt för att förbättra arbetet med att förebygga brott och öka tryggheten beräknas vara slutfört under 2019. Det nya arbetssättet och arbetsmetoderna beräknas vara införda och fullt ut tillämpade i slutet av planeringsperioden.

4.2 Närmare medborgarna

Lokalpolisområdenas verksamhet utgör grunden för det medborgarperspektiv som genomsyrar polisens verksamhet. Tillgängligheten till polisen behöver fortsätta utvecklas och medborgarperspektivet stärkas. Medborgarnas förtroende är en förutsättning för genomförandet av uppdraget. Mot denna bakgrund ska större delen av polisregionernas resurser och framtida förstärkningar finnas vid lokalpolisområdena. Genom att fortsatt öka den medborgarnära verksamheten, och att i större utsträckning anpassa arbetstiden efter verksamhetens behov, skapas bättre förutsättningar för en polisverksamhet som kan bedrivas nära medborgarna. Det delegerade ledningsansvaret till lokalpolisområdena är en förutsättning för lokala prioriteringar avseende t.ex. planlagd verksamhet så som arbetet med medborgarlöften och icke akuta ärenden som tas emot och förmedlas via polisens kontaktcenter (PKC). Utvecklingen av PKC syftar till att effektivisera utredningsprocessen och öka lagföringen samt frigöra utredningsresurser i verksamheten närmast medborgarna.

Inrättandet av regionledningscentraler (RLC) i respektive region är en del i att skapa förutsättningar för en resursförskjutning till lokalpolisområdena, bland annat genom enhetliga arbetsmetoder. Vid RLC har likaså nya rutiner och arbetssätt införts för enhetliga prioriteringar av pågående brott eller händelser samt för att kunna omhänderta icke akuta ärenden. RLC och PKC tillsammans med den nationella telefonväxeln (NTV) ska fungera som en helhet och utgöra medborgarnas första kontaktyta med polisen. Inrättandet av NTV innebär en effektivisering såväl vad gäller bemanning som tillgänglighet. En nationell telefonkö förbättrar förutsättningarna för att omgående hantera inkommande samtal.

Parallellt med inriktningen att stärka verksamheten vid lokalpolisområdena har Polismyndigheten, under 2017 fattat ett beslut om en strategi för utveckling av medborgarmötet. Strategin för medborgarmötet kommer att innebära en förflyttning av medborgarkontakter från fysiska möten till digitala kanaler och automatiserade tjänster. Ärenden och kontakter som inte avser pågående brott eller

ordningsstörningar ska Polismyndigheten därför styra i ordningen: 1) självbetjäning, 2) digitalt möte/distansmöte samt 3) fysiskt möte. Polismyndighetens förmåga att på kort tid utveckla och driftsätta nya digitala e-tjänster har en central betydelse i detta sammanhang.

Polismyndigheten kommer inrätta ett särskilt program – Polisens serviceprogram 2024. Målet med verksamheten är bland annat förbättrad tillgänglighet utifrån medborgarnas behov och att polisen så nära första kontakten som möjligt ska vidta nödvändiga åtgärder för att ta omhand medborgarens behov. En viktig del av arbetet med serviceprogrammet är utvecklingen av polisens s.k. frontdesk d.v.s. myndighetens första mottagningslinje (RLC, PKC och NTV), för att underlätta för lokalpolisområdena och övriga delar av kärnverksamheten att utföra sitt arbete. Även öppettider vid och tillgängligheten till polisens receptioner behöver i större utsträckning vara anpassade efter medborgarnas behov. Utvecklingsarbetet inleds under 2018 och byggs successivt ut under planeringsperioden samt åren därefter.

Därutöver utvecklas e-tjänster inom polisen för att underlätta handläggningen av tillståndsärenden (till exempel vapenlicenser, allmänna sammankomster och uteserveringstillstånd) men även e-formulär för att allmänheten enklare ska kunna begära ut allmänna handlingar från polisen.

4.3 Lokala lägesbilder och samverkan

Medborgarnas kunskap om lokalsamhället är en viktig del i framtagandet av den lokala lägesbilden. Medborgarnas möjlighet att genom dialog påverka polisens verksamhet har positiv påverkan på förtroendet för polisen. Den lokala lägesbilden och den bedömning och prioritering som lokalpolisområden gör med lägesbilden som utgångspunkt, är tillsammans med nationella och regionala prioriteringar viktiga delar i planeringen och genomförandet av verksamheten. De särskilt utnämnda områdespoliserna, som idag finns i nästan alla av landets kommuner, är en betydelsefull resurs i arbetet för att stärka det lokala polisarbetet.

Nästan alla av landets kommuner har tecknat en samverkansöverenskommelse med polisen. De lokala samverkansöverenskommelserna ligger till grund för polisens medborgarlöften. En viktig del i framtagandet av medborgarlöften är de ovan nämnda dialogerna med medborgarna.

I områden med hög social utsatthet, kriminalitet och ordningsstörningar är otryggheten ofta högre och tilliten till polisen lägre. Under planeringsperioden fortsätter polisens satsningar i de utsatta områdena, där åtgärder vidtas på lokal nivå för att vända brottsutvecklingen och bekämpa de kriminella nätverk som verkar i områdena. Polisens arbete ska öka tryggheten, förbättra ordningen och öka förtroendet för polisen. Ett ökat förtroende är en viktig förutsättning för att de boende och andra aktörer i områdena ska bidra till brottsbekämpningen genom att anmäla brott och vittna för att därigenom även stärka den kollektiva förmågan att motverka brottsligt beteende.

4.4 Utsatta områden

I ett antal områden i landet har brottsligheten nått allvarliga nivåer. Redan identifierade problem riskerar att öka ytterligare. Under 2016 inleddes en satsning i de områden med störst social problematik och kriminell närvaro som lett till en utbredd obenägenhet att delta i rättsprocessen och svårigheter för polisen att fullgöra sitt uppdrag. Polisen behöver fortsatt kraftsamla för att bekämpa den kriminella makten i de särskilt prioriterade områdena. De lokala kriminella nätverk som finns i områdena har stor påverkan på lokalsamhället. För att vända utvecklingen i de områden som beslutats som särskilt prioriterade, riskområden och övriga utsatta områden behövs trygghetsskapande insatser utifrån det som de boende upplever som problem, bland annat genom en ökad polisiär närvaro som förebygger den synliga brottsligheten. En viktig del i att vända utvecklingen i de områden som beslutats som särskilt prioriterade områden, riskområden och övriga utsatta områden är att möjliggöra för en ökad polisiär närvaro och arbeta långsiktigt i sitt utpekade geografiska område. Polisen behöver också säkerställa att utredningsresurserna är tillräckliga för att utreda brott och lagföra gärningsmän.

Det krävs ytterligare insatser från hela samhället för att vända utvecklingen i dessa områden. För att göra detta behövs ytterligare personalförstärkningar och ett fördjupat samarbete med andra myndigheter, kommuner och privata aktörer samt genom teknikutveckling av bland annat kameraövervakning. Polisens samverkan med Skatteverket och Kronofogden för att komma åt de kriminellas ekonomiska tillgångar eller att förhindra felaktiga utbetalningar från Försäkringskassan är en del i detta. Även samverkan med socialtjänst och skola ska fördjupas för att höja den socioekonomiska statusen

och insatserna i avhopparverksamheter samt sociala insatsgrupper ska öka för att bryta kriminella karriärer.

Koordinerade och uthålliga insatser i samverkan är nödvändiga för att integrera de utsatta områdena i det övriga samhället. Det metodstöd som Polismyndigheten tagit fram i arbetet mot lokal organiserad brottslighet ska säkerställa kontinuitet, samverkan och kommunikation i utsatta områden. Utgångspunkten i metodstödet är en evidensbaserad orsaksanalys, ett sätt att strukturerat skapa en lägesbild och analysera situationen i lokalpolisområdet.

Situationen i de utsatta områdena innebär särskilda utmaningar, bland annat kan ett polisingripande leda till våldsamma upplopp. I vissa fall påverkas också ingripanden av att personer ger falska uppgifter och stör polisens arbete. Det finns generellt även en obenägenhet att delta i rättsprocessen. Dessa utmaningar påverkar polisens möjlighet att fullgöra sitt uppdrag. I flertalet områden förekommer att poliser blir utsatta för våld vilket innebär att särskild skyddsutrustning rutinmässigt behöver användas och att polisen behöver arbeta i dubbelpatrull. Polisen behöver också stödja exempelvis ambulans och brandkår i deras arbete i dessa områden.

4.5 Arbetet mot allvarlig och organiserad brottslighet

Polisens arbete mot allvarlig och organiserad brottslighet intensifieras under perioden. Organiserad brottslighet med multikriminella aktörer utgör ett hot mot rättsstaten, samhällets funktionalitet och ekonomiska värden. Brottsligheten tar sig olika uttryck och blir i varierande omfattning synlig i samhället, bland annat i de områden som myndigheten bedömt vara särskilt prioriterade och utsatta för allvarlig brottslighet och socioekonomiska faktorer. Att vapen och explosiva varor i ökande omfattning används på offentliga platser och i kriminella konflikter, leder till ökad otrygghet bland personer som vistas eller bor på platser där sådana våldsbrott äger rum. De nyligen skärpta vapenlagarna är en viktig åtgärd i att motverka denna utveckling.

4.5.1 Polisoperativ inriktning mot allvarlig och organiserad brottslighet

Polismyndighetens inriktning mot allvarlig och organiserad brottslighet innebär en kraftsamling och samordning av myndighetens verksamhet mot denna brottslighet. Under 2017 har Polismyndigheten tagit fram en ny rapport som beskriver den organiserade brottsligheten som påverkar Sverige⁴. Med bland annat denna rapport som utgångspunkt har den polisoperativa inriktningen setts över och reviderats. Utsatta områden, tongivande kriminella aktörer, internationell brottslighet samt brottsaktiv inhemsk extremism och terrorism utgör under perioden 2018-2022 de fyra inriktningar som ska prioriteras. Målsättningen är att kraftigt försämra förutsättningarna för att i eller mot Sverige bedriva organiserad brottslighet och därtill minska hotet från våldsbejakande extremister och terrorister samt försämra deras möjlighet att verka. Under perioden 2019-2021 ska myndigheten ytterligare effektivisera sin förmåga att kraftsamla sina resurser mot den allvarliga och organiserade brottsligheten genom att tydligare ansvarsfördela mellan nationell, regional, polisområdes- och lokalpolisområdesnivå.

4.5.2 Myndighetsgemensam satsning mot organiserad brottslighet

Den myndighetsgemensamma satsningen mot organiserad brottslighet omfattar såväl nationell som lokal nivå, med ett särskilt fokus på problematiken i utsatta områden.

Den lokala närvaron och samverkan behöver förstärkas för att bekämpa organiserad brottslighet lokalt. Därför inriktas satsningen mot regional och lokal nivå i syfte att uppnå en effektiv regional operativ beslutsförmåga utifrån lokala problembilder. På nationell nivå är den befintliga myndighetsgemensamma organisationen väl inarbetad, och har kompletterats med regionala samverkansråd med regionalt ansvar för det gemensamma arbetet avseende underrättelseverksamhet och operativa åtgärder. Den lokala nivån kan begära stöd från regional nivå i de fall myndighetssamverkan bedöms behövas. Med detta skapas samordningsvinster mellan det löpande lokala arbetet, exempelvis mellan polisen och kommunerna, och den myndighetsgemensamma satsningen.

Den organiserade brottsligheten ska, på såväl nationell som lokal nivå, bekämpas genom brottsförebyggande åtgärder, administrativa åtgärder, exekutiva åtgärder, återtagande av brottsvinster och lagföring. Möjligheterna att stödja samhällets samlade åtgärder för att motverka våldsbejakande extremism och bekämpa terrorism, bekämpa penningtvätt och förebygga, förhindra samt upptäcka brott mot välfärdsystemet beaktas särskilt. Satsningen ska även fortsättningsvis inriktas mot den allvarliga och

⁴ Polisens rapport om allvarlig och organiserad brottslighet 2017. Dnr: A479.632/2016.

samhällshotande brottslighet som bedrivs av strategiska personer och deras nätverk. Det är också viktigt att framöver säkerställa den internationella samverkan och att fördjupa den myndighetsgemensamma kunskapsbilden om brottsligheten i de särskilt utsatta områdena.

4.6 Polisens underrättelseverksamhet

Polisens underrättelseverksamhet ska leda till att Polismyndigheten sätter in sina operativa resurser där de bäst behövs. Underrättelseverksamheten ska bedrivas enhetligt och med utgångspunkt i den lokala underrättelseverksamheten. Underrättelsetjänsten har till uppdrag att ta fram underlag som syftar till att skapa eller förbättra förutsättningarna för olika delar av polisens verksamhet och i vissa fall andra brottsbekämpande myndigheter. Underlagen syftar till att förebygga, upptäcka och förhindra brottslighet och ordningsstörningar, generera kunskap om brottslighet och kriminella aktörer samt kontinuerligt följa relevant omvärldsutveckling med påverkan på brottsligheten eller polisens brottsbekämpande verksamhet.

Under perioden 2019-2021 kommer underrättelseverksamheten utveckla möjligheterna att stödja det lokala polisarbetet. På nationell nivå ska underrättelseverksamheten öka förmågan att vara framåtblickande i att upptäcka nya fenomen och problemområden på tre till fem års sikt. Därutöver ska underrättelseverksamheten bredda möjligheterna att inhämta information genom bland annat moderniserad teknik.

4.7 Bekämpning av terrorism

Attentatet på Drottninggatan i Stockholm, den 7 april 2017, visar med eftertryck terrorismens förödande konsekvenser. Terrorhot är till sin natur föränderliga avseende exempelvis aktörers tillvägagångssätt, målval och kompetens. Polisens förmåga till terrorismbekämpning måste därför ständigt kunna anpassas för att kunna möta det aktuella hotet. Det alltså förhöjda⁵ terrorhotet mot Sverige innebär att polisen och Säkerhetspolisen tillsammans med andra samhällsaktörer fortsatt behöver förbättra möjligheterna att bekämpa och motverka terrorism.

Polismyndigheten arbetar vidare med att inkludera förmågan till bekämpning och hantering av terrorism i alla delar av verksamheten i enlighet med regeringens strategi mot terrorism. Detta innebär bland annat att genom olika utbildningsinsatser öka kunskapen och medvetenheten om terrorism och terrorismbekämpning inom myndigheten. Under 2017 har det också genomförts nationella och internationella samövningar för att långsiktiga höja och stärka polisens förmåga mot terrorattentat.

Samtidigt pågår arbetet med att införa strategins övergripande delar: förebygga, förhindra och försvåra terrorism samt hantering av konsekvenserna av ett inträffat terrorattentat.

Polisen har en stödjande roll i förhållande till andra samhällsaktörer i det förebyggande arbetet. För att polisen ska kunna stödja andra samhällsaktörer i arbetet med att förebygga exempelvis våldsbejakande extremism krävs möjligheter till ett långsiktigt brottsförebyggande arbete i lokalpolisområdena. Långsiktigt förtroendeskapande arbete riktat såväl mot allmänhet och lokala föreningar och företag som mot kommunala verksamheter och andra myndighetsföreträdare ingår i det brottsförebyggande arbetet.

I det förhinderande arbetet ska Polismyndigheten stödja Säkerhetspolisen med insatskapacitet, information och underrättelser samt vidta åtgärder mot de individer som Säkerhetspolisen identifierar som intressanta ur ett kontraterrorperspektiv. Åtgärder mot individer som planerar att resa utomlands för att delta i träning eller strid är en del i detta. Därutöver har Polismyndigheten ett särskilt ansvar att arbeta underrättelsemässigt mot finansiering av terrorism. En viktig del i arbetet med att skapa och upprätthålla skydd för individer och minska samhällets sårbarhet för terrorattentat är att försvåra möjligheterna för potentiella gärningsmän att ta sig in i landet och att få tag i farliga föremål som kan användas för att genomföra attentat. Polismyndighetens arbete med minska tillgången till illegala vapen och farliga ämnen samt yttre och inre gränskontroll med syftet att försvåra terrorattentat fortsätter. Polisens arbete för att stärka förmågan att värna de grundläggande fri- och rättigheterna är en del i detta och arbetet fortsätter under perioden.

⁵ Förhöjt hot innebär nivå tre på en femgradig skala.

Polismyndigheten har huvudansvar att hantera ett inträffat attentat. Polisens förmåga att avbryta ett pågående attentat dvs. responsförmåga, är beroende av antalet poliser i yttre tjänst och av kompetensen hos dessa poliser. För att höja kompetensen hos poliser i yttre tjänst, avseende bland annat taktik-utbildning, mental förberedelse, vapensystem och skyddsutrustning behövs kontinuerlig utbildning, utveckling och övning. Det nationella insatskonceptet (NIK) möjliggör att särskilt utbildade insatsresurser kan finnas i samtliga regioner. NIK är en betydelsefull del i att stärka förmågan att avbryta ett pågående attentat. För att upprätthålla förmågan krävs kontinuerlig utveckling, utbildning och övning inom NIK-konceptet. Därutöver behöver polisens nationella insatsstyrka vara ändamålsenligt resurs-satt. Polismyndigheten har genom en överenskommelse med Säkerhetspolisen tagit över ansvaret för utredning av omfattande terrorattentat. Överenskommelsen innebär ett behov av fortsatt utbildning, övning och samverkan med Säkerhetspolisen, och att Polismyndigheten behöver säkerställa tillgången till specialistkompetens för denna typ av utredning.

Utvärderingen⁶ av polisens hantering av terrorattentatet i Stockholm i april 2017 visade att Polismyndigheten är väl förberedd för att kunna hantera ett terrorattentat, men att det finns behov av flera åtgärder för att säkerställa förmåga att hantera även mer omfattande och komplexa attentat. Utvärderingen har visat att det finns behov av att bland annat stärka ingripandeverksamhetens förmåga att ingripa mot gärningsmän vid ett terrorattentat. Det finns också ett behov av att bygga upp Polismyndighetens samlade kapacitet för att upprätthålla, visualisera och sprida information och lägesbild vid en omfattande händelse. Därtill finns behov av ett förbättrat tekniskt ledningsstödssystem. För att säkra att Polismyndigheten kan hantera en omfattande förundersökning bör det säkerställas att Polismyndigheten har tillgång till tillräckligt med specialistfunktioner samt funktionella it-system. Polisen har dessutom behov av att öka sin möjlighet att inhämta bild och film från såväl kamerabevakning som allmänhet, liksom en utökad direkttillgång till kamerabevakning. Det finns också behov av övning och utbildning för att skapa bättre förutsättningar för samverkan på brotts- och skadeplats.

Därutöver fortsätter arbetet under perioden med att utveckla den operativa samverkan med Försvarsmakten i enlighet med tecknade överenskommelser.

4.8 Krisberedskap och civilt försvar

Krisberedskapen ska värna samhällets skyddsvärden. Polismyndigheten arbetar systematiskt med frågor rörande exempelvis kritisk infrastruktur, ledning, kontinuitetsplanering, katastrofregistrering, kemiska-, biologiska-, radiologiska-, nukleära- och explosiva ämnen. Polisen har även på uppdrag av regeringen återupptagit planeringen för ett civilt försvar.

I arbetet för att säkerställa och höja förmågan att förebygga och hantera allvarliga händelser, kriser eller krig är risk- och sårbarhetsanalys (RSA) en viktig del. RSA är en av utgångspunkterna för polisens prioriteringar för krisberedskapsarbetet och genomförs på regional och nationell nivå i syfte att identifiera och inrikta hanteringen av risker, innan de leder till allvarliga konsekvenser för polisverksamheten eller samhället.

Polisens planering för civilt försvar sker med utgångspunkt i det som anges i regeringens försvarspolitiska inriktning samt planeringsförutsättningarna för planeringen av civilförsvaret.⁷ Under 2017 har all disponibel, tillsvidareanställd personal vid Polismyndigheten krigsplacerats. Administrationen av krigsplaceringarna och uppbyggnaden av en krigsorganisation ställer ökade krav på både resurser och säker teknik. Polisen gör bedömningen att befintliga tekniska system behöver utvecklas för att möta aktuella krav.

Det förändrade omvärldsläget kan föra med sig ökade hotbilder och aktiviteter som ofta är diffusa. Exempelvis handlingar som utmanar ett lands suveränitet utan involvering av ett väpnat angrepp. En väsentlig del av krigsföringen kan alltså ske i fredstid, det vill säga gråzonsproblematik. I ett sådant läge är Polismyndigheten den huvudsakligen aktören att hantera ett hot. Polismyndigheten ska därför fortsätta utveckla sin förmåga att hantera säkerhetspolitiska påfrestningar eller angrepp i fred.

⁶ Utvärdering av den nationella särskilda händelsen Nimo, Polismyndighetens hantering av attentatet i Stockholm 7 april 2017. Dnr: A221.942/2017.

⁷ Sverige kommer möta utmaningarna, Gemensam grundsyn för en sammanhängande planering för totalförsvaret (FM2016-1358:3, MSB 2016-25)

Polisen har en central funktion som aktör inom totalförsvaret. För att klara en situation under höjd beredskap och krig ställs ökade krav på Polismyndigheten. Kompetens och utrustning för att kunna delta i rikets försvar samt säkerställa kontinuitet i tillgången på tjänster och varor är områden som behöver utvecklas. Därutöver behöver Polismyndigheten vidta ytterligare åtgärder för att stärka kraven på bland annat tekniska system för samverkan och kommunikation.

4.9 Utvecklad utredningsverksamhet för förbättrade resultat

Polismyndighetens utredningsverksamhet ska vara effektiv, enhetlig och rättssäker. Medborgare ska förvänta sig att de brott som anmäls bedöms kvalificerat och korrekt, och att de brott som har förutsättningar att kunna nå lagföring utreds. Utredningsverksamheten ska bedrivas lokalt, i nära anslutning till att brotten begås och i närhet till brottsplatsen.

Utredningsresultaten ska förbättras. Sedan ombildningen av Polismyndigheten har ett antal nationella beslut rörande brottsutredningsverksamheten fattats. Besluten syftar till konkreta förändringar i verksamheten med syfte att effektivisera utredningsverksamheten och förbättra utredningsresultatet. Effekterna av fattade beslut och de nya metoder som införts börjar sakta synas i utredningsresultatet, och parallellt med den fortsatta implementeringen kan polisen börja utveckla nya områden.

På senare år har den grova våldsbrottsligheten i gängmiljö ökat väsentligt vilket medför att förekomsten av personalkrävande och omfattande förundersökningar ökar i samtliga regioner. Polismyndigheten kommer de närmaste åren att skapa förbättringar och avsevärt öka förmågan att genomföra omfattande förundersökningar, bland annat genom att anpassa, förbättra och skapa nya funktionaliteter i it-stödet vid denna typ av utredningar. Parallellt med detta pågår ett utvecklingsarbete tillsammans med Åklagarmyndigheten för att ta fram förslag på hur dessa utredningar ska planeras, genomföras och följas upp. Polisen deltar även aktivt i utredningen om processrätt och stora brottmål (Ju 2016:10). I utredningen finns inslag som rör polisens verksamhet, bland annat tidig bevisupptagning.

De markant höga nivåerna av dödligt våld i gängmiljöer påverkar i större eller mindre omfattning all annan utredningsverksamhet. Omprioriteringar inom utredningsverksamheten är nödvändiga och görs regelbundet. Förundersökningar om fullbordade mord och dråp i gängmiljöer är till sin karaktär ofta komplexa, omfattande och resurskrävande. En tydlig trend är att denna typ av dödligt våld numera också drabbar andra delar av landet än storstadsregionerna. Polismyndigheten arbetar kontinuerligt med att se över metoder och arbetssätt i dessa utredningar. Som exempel kan nämnas att en reviderad och uppdaterad version av PUG (Polisens metodstöd för utredning av grova våldsbrott) fastställdes 2017.

Den fortsatta utvecklingen inom den brottsutredande verksamheten innefattar också en tydlig satsning och prioritering på brottsplatsen. Initiala åtgärder som vidtas i nära anslutning till brottet och brottsplatsen är av avgörande betydelse för möjligheterna till lagföring. Utvecklingsarbete syftar till att förstärka och förbättra förmågan hos den enskilde polisen på brottsplatsen, och omfattar både nya metoder, initiala forensiska undersökningar och utveckling av it-stöd.

Vidare pågår ett arbete med att stärka och förbättra interaktionen mellan utrednings- och lagföringsprocessen och den forensiska processen i syfte att effektivisera utredningsverksamheten och skapa förutsättningar för att redovisa fler ärenden. Teknisk bevisning i någon form förekommer i nästan alla förundersökningar och är en framgångsfaktor.

Ett annat prioriterat utvecklingsområde är den dagliga styrningen av utredningsverksamheten. Daglig styrning är ett strategiskt val som metod för att nå ett förbättrat utredningsresultat. Införande av daglig styrning och teambaserade arbetssätt säkerställer att utredningsbara ärenden identifieras och att rätt utredningsåtgärder utförs i rätt tid. Genom korta genomströmningstider, ordning och reda på ärendena samt förutsättningar för medarbetarinvolvering i verksamheten ökar förutsättningarna att förbättra utredningsresultatet. Vad som också förväntas bidra till bättre utredningsresultat är fler civila anställda, med kvalificerad juridisk kompetens och utredarerfarenhet, som förordnas som förundersökningsledare.

Polisen fortsätter inrikta utredningsverksamheten avseende vanligt förekommande brott och den brottslighet som begås av brottsaktiva, organiserad brottslighet samt organiserade internationella kriminella nätverk, så som exempelvis internationella stöldligor. Ur ett brottsofferperspektiv är brott i nära relation, våldtäkter, sexualbrott mot barn och våldsbrott mot barn särskilt prioriterade. I syfte att

bli mer effektiv i brott mot särskilt utsatta har Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten tillsammans utarbetat ett metodstöd *Utredning av brott mot barn, våld i nära relation och sexualbrott mot vuxna*. Detta metodstöd implementeras inom polisen och förväntas ge en positiv effekt både när det gäller kvalitet och i antalet redovisade ärenden.

4.9.1 Utveckling av utredningssystem

Utvecklingen av utredningsverksamheten förutsätter att utredningsstödet anpassas och förbättras, men även att det skapas nya funktionaliteter. Detta är viktigt inte minst för att kunna hantera grov våldsbrottslighet i gängmiljö och eventuella framtida utredningar av begångna terrorbrott. De viktigaste funktionerna som behöver utvecklas är:

- a) inhämtning och bearbetning av stora datamängder
- b) analys och visualisering av utredningsmaterial (t.ex. teledata, transaktioner, DNA och fingeravtrycksspår, annan biometri, bilder och videomaterial)
- c) strukturerad registrering av brottsanmälningar och annat utredningsmaterial
- d) tidig bevisupptagning och spårsäkring samt efterföljande brottsplatsundersökning
- e) bedömning och beslut avseende brottsanmälningar och utredningsmaterial.

4.9.2 Forensisk verksamhet

Den forensiska verksamheten är en viktig förutsättning för att öka lagföringen. Teknisk bevisning och de forensiska frågeställningarna, från spårsäkring på en fysisk eller digital brottsplats till den rättsliga prövningen av forensiska resultat och utlåtanden får allt större betydelse, framför allt i utredningsprocessen.

Polisens forensiska verksamhet omfattar arbetet vid brottsplatser, laborativ verksamhet samt it-forensik. Brottsutvecklingen medför mer komplexa forensiska undersökningar och analyser med bland annat mer material i varje ärende, mer avancerade undersökningar samt önskemål om fler olika undersökningstyper per ärende. Detta tillsammans med ett ökat ärendeflöde samt krav på en snabbare forensisk process innebär en fortsatt ökad belastning på den forensiska verksamheten.

För att möta de ökade kraven på Polisens forensiska verksamhet, och bidra till ökad lagföring behöver förmågan inom polisen öka samt vara balanserad och tillräcklig i hela kedjan från brottsplats till domstol. Polismyndigheten genomför även forensiska undersökningar och analyser för andra myndigheter och aktörer, främst Migrationsverket, Tullverket och Säkerhetspolisen men även på förfrågningar från aktörer utanför Sverige.

Polisens arbete för att harmonisera den forensiska verksamheten fortsätter och närmar sig målet att uppnå en enhetligt, ackrediterad forensisk verksamhet 2019. Forensisk forskning- och utveckling bedrivs i utökad omfattning för att vidareutveckla undersökningar och analysmetoder. En del är att fortsätta vidareutveckla metoder för automatiserade analyser i syfte att korta handläggningstiderna och att öka förmågan för personidentifiering, genom att hantera och jämföra t.ex. dna, fingeravtryck, ansikten och ögon som ger tekniska förutsättningar för och möjliggör registerhantering.

Behovet att utbyta information internationellt ökar i takt med att brottsligheten internationaliseras. Den forensiska verksamheten behöver fortsätta utvecklas i bred internationell samverkan dels för att öka möjligheterna för samverkan genom harmonisering av forensiken inom Europa, dels för att öka samverkan inom forskning och utveckling. EU har formulerat en plan för forensikens utveckling inom Europa, European Forensic Science Arena med tydligt satta mål för 2020. I detta arbete medverkar Polismyndigheten aktivt.

4.9.3 Hat- och demokratibrott

Att skydda de grundläggande fri- och rättigheterna, som alla svenska medborgare har, är ett viktigt uppdrag för polisen.

Myndigheten fortsätter arbeta strategiskt och långsiktigt med samordning på nationell nivå. Den nationella nivån ska också bistå regionerna med rådgivning i fråga om metodstöd och rutiner. Polisen ska vidare ha ett tydligt brottsofferperspektiv. Personer som har varit utsatta för hatbrott ska få ett gott bemötande och adekvat information. Därför är det viktigt med tillgång till kvalificerad kompetens, för att ge brottsoffer stöd och skydd samt för att utreda brotten.

Polisen kommer att vidta åtgärder för att höja sin förmåga att utreda brott som hotar demokratin och den fria åsiktsbildningen. Genom samverkan med Brottsförebyggande rådet ska polisen utreda möjligheten att följa utvecklingen av den typen av brott.

Polismyndigheten fördelar särskilda medel till bland annat regionerna för att stärka utredningskapaciteten, skapa en tydligare samordning och för att utveckla det strategiska arbetet och uppföljningen avseende hatbrott och brott som hotar den fria åsiktsbildningen. Därigenom fortsätter satsningen på att identifiera, utreda och lagföra dessa brott och förstärka det som redan i nuläget bedöms vara väl fungerande metoder och arbetssätt. De tre regioner som har hat- och demokratibrottsgrupper ska förstärkas, och får ett mer utpekat ansvar för att stötta övriga regioner. Vidare ska det tas fram en årlig utbildning för utredare av hat- och demokratibrott.

4.10 Digitalisering, it-brott och it-relaterad brottslighet

Digitaliseringen och teknikutvecklingen genomsyrar hela samhällsutvecklingen. Utvecklingen har haft en positiv påverkan på samhället men har även inneburit att utsattheten för brottslighet ökat, framför allt genom att internet används som brottsverktyg. Bedrägerier och andra typer av brott över nätet ökar och utvecklas i negativ riktning. Detta ställer stora krav på polisens kompetens, tekniska förutsättningar och resurser. Polisens kompetens och tekniska förutsättningar att spåra misstänkta och samla in bevis i den digitala miljön behöver därför fortsatt öka. När det gäller brott där it är målet för brottet ökar risken för attacker mot infrastruktur som exempelvis myndigheters och företags hemsidor, men även risken för att skadlig programvara tar över filer och datorer i utpressningssyfte. It som ett brottsverktyg handlar till stor del om bedrägerier, men även internetrelaterade sexualbrott mot barn och illegal handel online.

För att möta de utmaningar som myndigheten står inför på it-området kommer bl.a. polisens nationella it-brottscentrum att fortsätta stärkas och kan därigenom stödja regionerna med specialkompetens samtidigt som egna utredningar bedrivs. På nationell nivå ska samverkan med andra aktörer ske, framför allt med Säkerhetspolisen. På regional nivå kommer sju regionala it-brottscentrum att byggas upp i syfte att nå ökad enhetlighet och höja den regionala förmågan. Därigenom skapas förutsättningar att förbättra polisens brottsutredande verksamhet och att öka polisens möjligheter att förbygga brott med it-relevans.

Utöver att bygga upp it-brottscentrum på nationell och regional nivå måste myndigheten höja it-kompetensen hos alla medarbetare som arbetar med brottsbekämpning. Detta gäller i synnerhet de som arbetar med utredningsverksamhet, men även för ingripandepersonal bör kompetensen höjas. Det är alltså en grundläggande förmåga för all personal som behöver säkerställas, tillsammans med tillräcklig numerär av specialiserad expertis som exempelvis kan utreda komplexa it-brott. It-brottsaspekten behöver integreras i all grund- och vidareutbildning för att säkerställa och utveckla den it-kompetens som är nödvändig.

En effektiv bekämpning av den internetrelaterade bedrägeribrottsligheten förutsätter att flera aktörer vidtar åtgärder för att försvåra möjligheterna att begå brott och förbättrar förutsättningarna för att utreda de brott som begås. Det brottsförebyggande arbetet ska ske i samverkan mellan bland annat polisen, Brottsförebyggande rådet, Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Svensk handel, bankerna, kortföretag och branschorganisationer. I brottsbekämpningen behövs också internationell samverkan på såväl strategisk som operativ nivå.

4.11 Gränsöverskridande brottslighet och internationell verksamhet

En stor del av brottsligheten är cyberrelaterad i någon form vilket medför att det finns en internationell dimension i många brottsutredningar (exempelvis genom internationella molntjänster). Dessutom samarbetar nationell och internationell kriminalitet inom fler och fler brottsområden. Därigenom blir det allt viktigare att myndigheten har förmågan att analysera sambandet mellan internationell och lokal brottslighet och att föra samman och samordna lokala utredningar som har samma internationella ursprung. Kriminella aktörer, såväl svenska som utländska, verkar internationellt och kan genom gränsöverskridande brottslighet i vissa fall undkomma lagföring.

Polisens internationella verksamhet innefattar såväl strategisk som operativ verksamhet med koppling till internationellt samarbete och samverkan. Genom ökad enhetlighet och ett bättre resursanvändande utvecklas den nationella och den internationella polisverksamheten. Internationellt samarbete och

informationsutbyte ska vara en naturlig del av den löpande polisverksamheten. Kunskap om hur användningen av internationella kanaler och samarbeten bidrar till att öka förmågan att förebygga, ingripa mot och utreda brott ska finnas på samtliga organisatoriska nivåer inom polisen. För att fullt ut integrera internationella och nationella perspektiv och säkerställa ett helhetsperspektiv i det internationella polissamarbetet behöver myndigheten stärka förmågan att använda de internationella verktygen. Därför behövs utbildningsinsatser, både på grundutbildningen och senare under karriären. Polisen behöver också stärka förmågan att arbeta mer proaktivt när det gäller olika initiativ inom EU, inte minst för att kunna implementera rättsakter som rör verksamheten på ett snabbt och kostnadseffektivt sätt. Polisiärt samarbete med de nordiska grannländerna, t.ex. i gränsområdena, är ytterligare ett område som behöver utvecklas.

Inom området internationell civil krishantering ska Polismyndigheten delta i freds- och säkerhetsfrämjande insatser i konfliktområden samt arbeta för att bygga upp lokal polisverksamhet i enlighet med demokratiska principer och internationella konventioner. Därutöver fortsätter Polismyndigheten att långsiktigt sträva mot att en procent av polisanställda ska finnas tillgängliga för deltagande i freds- och säkerhetsfrämjande insatser.

4.12 Migration och gränspolisiär verksamhet

Belastningen inom den gränspolisiära verksamheten varierar kraftigt över tid och har de senaste åren ökat. Samtidigt har ambitionsnivån höjts såväl vad gäller migrationspolitik som inre säkerhet. För att kunna bedriva en ändamålsenlig gränspolisiär verksamhet måste polisen ha förmågan att möta de krav och utmaningar som ställs på myndigheten, bland annat när det gäller den tekniska utvecklingen och implementeringen av PNR⁸-direktivet. Den omfattande migration som skett till Sverige de senaste åren har utöver en ökad belastning på polisen vad gäller den gränspolisiära verksamheten även påverkat brottsligheten, inte minst på vissa offentliga platser i landet. Att hantera orsakerna till, och stävja, denna brottslighet är en viktig uppgift för flera aktörer i samhället. För polisens del har brottsligheten inneburit, och innebär fortsatt, att resurser krävs, både för att förebygga och utreda dessa brott.

Under planeringsperioden behöver polisen utveckla den gränspolisiära verksamheten för att kunna möta kraven och synpunkterna som framkom i Schengenutvärderingarna⁹ som genomfördes 2017.

4.12.1 Gränskontroll

Regeringen fattade i november 2015 beslut om tillfälligt återinföra gränskontroll vid inre gräns. Polisen har sedan dess upprätthållit en partiell inre gränskontroll på strategiskt utvalda platser i polisregionerna Syd och Väst. Detta arbete kommer att fortsätta, åtminstone till och med maj 2018.

Utöver genomförande av kontroller vid inre gräns, behöver Polismyndigheten även bedriva kontroll vid yttre gräns i enlighet med Schengenregelverket. Resultaten från Schengenutvärderingen innebär att polisen behöver se över och förändra resurssättning, kompetensförsörjning, it-stöd m.m. för hela den gränspolisiära verksamheten.

Under perioden behöver myndigheten också öka förmågan att inhämta, bearbeta, analysera och kommunicera kunskap om hur situationen ser ut också nationellt, men även om hur situationen i andra länder kan komma att påverka utvecklingen av migration och brottslighet på lång sikt. I detta arbete finns behov av en väl fungerande samverkan med flera olika nationella och internationella aktörer bland annat Migrationsverket, Kriminalvården och Frontex. Riksrevisionens granskning av den återinförda gränskontrollen vid inre gräns visar även den på utvecklingsbehov, bland annat avseende beredskap för att återinföra gränskontroller

Den fortsatta snabba utvecklingen av såväl teknik som regelverk, bland annat med s.k. smarta gränser, medför ytterligare krav på att under kommande år implementera EES¹⁰ och ETIAS¹¹. Vidare har myndigheten fattat beslut om att en så kallad automatisk gränskontroll ska införas på bland annat Arlanda.

⁸ Passenger Name Record.

⁹ Schengen evaluation and monitoring mechanism, Schengenutvärderingar, genomförs för att kontrollera att alla Schengenmedlemsstater följer det gemensamma Schengenregelverket bl.a. avseende gränskontroll och data-skydd. Ungefär vart femte år görs en inspektion där regelefterlevnaden utvärderas varför det under våren 2017 kom ett antal utvärderingsteam till Sverige.

¹⁰ Entry Exit System.

¹¹ European Travel Information and Authorization System.

I EU har Sverige varit drivande i att införa biometrisk kontroll vid yttre gräns. Arbetet har lett till ökade krav på gränskontrollen i EU:s gränskodex. Ändringarna kräver ökad teknikutveckling som kommer påbörjas under 2018.

4.12.2 Verkställighetsarbete

Polismyndigheten fortsätter att utöka arbetet med utvisnings- och avvisningsbeslut. Viktiga faktorer i migrationsprocessen är att säkerställa identitetsuppgifter för att få till stånd en verkställighet, och att det finns möjligheter att prioritera ärendena över tid, för att öka antalet verkställda avvisnings- och utvisningsbeslut. Därutöver behöver Kriminalvården ha kapacitet att genomföra verkställigheter. För att polisen ska kunna möta de behov som finns vid Migrationsverkets boende- och utredningsenheter kan poliser behöva placeras i fler områden i landet.

Migrationsverkets resurser och arbetsätt har påverkan på hur resurskrävande verkställighetsarbetet blir för polisen. Polisens genomförande av verkställigheter påverkas även här av Migrationsverkets förvarskapacitet. Om antalet förvarsplatser inte är tillräckliga kan personer släppas på grund av platsbrist och behöva eftersökas av polis.

4.12.3 Inre utlänningskontroll

I Sverige befinner sig personer utan att ha rätt att vistas i landet. För att upptäcka dessa personer behöver polisen förbättra sitt arbete med inre utlänningskontroll. På lång sikt påverkas behovet av inre utlänningskontroller av omfattningen av personer som olovligen uppehåller sig i landet. Omfattningen påverkas av flera osäkerhetsfaktorer, bland annat arbetet med kontroll av inre gräns, kontrollen av Schengenområdets yttre gräns och Migrationsverkets fortsatta arbete.

Mot bakgrund av terrordådet på Drottninggatan i Stockholm, den 7 april 2017, har ett samarbete med Säkerhetspolisen inletts som på sikt förväntas leda till förbättrade rutiner för informationsutbyte. Syftet är att öka effektiviteten och minska risken att personer som radikaliserats kan hålla sig undan i Sverige.

Behovet av inre utlänningskontroller har ökat till följd av den förändrade LMA-lagen¹², vilken medför att personer vars beslut om avvisning eller utvisning ska verkställas i flera fall inte får bo kvar på Migrationsverkets boenden. En konsekvens av lagen är att polisen kommer behöva eftersöka dessa personer. Vidare förväntas den kommande möjligheten för polisen att genomföra arbetsplatskontroller i identifierade riskbranscher också öka behovet av att genomföra inre utlänningskontroller vilket kommer att leda till att antalet personer med av- eller utvisningsbeslut som påträffas kommer att öka. Förändringarna innebär även att polisen behöver utveckla en förmåga att genomföra riskanalyser av olika företagsbranscher. Samtidigt ökar behovet att hantera fler verkställighetsärenden. Förslag finns på utökade möjligheter för polisen att ta fingeravtryck och omhänderta handlingar i samband med en inre utlänningskontroll. Genomförs förslagen kan det förväntas leda till en effektivare kontrollverksamhet men även ett ökat behov av att vidta åtgärder i fler ärenden.

4.13 It-stöd för en effektiv polis och rättskedja

Utvecklingen och införandet av moderna it-stöd möjliggör en effektivare verksamhet inom hela myndigheten. Utvecklingen av polisens it och digitalisering skapar förutsättningar för såväl verksamhetsmässiga som ekonomiska effekter. Även medborgarna i dess kontakter med polisen underlättas av digitaliseringen i form av det ökande antalet e-tjänster.

Införandet av fler mobila tjänster fortsätter och skapar förutsättningar för en effektivare polisverksamhet och frigör resurser i kärnverksamheten. Analys kommer att påbörjas avseende funktionalitet för mobil avrapportering. Beredskap finns för lansering av mobilt stöd för digital hantering av ordningsbot vid en lagändring avseende digital signatur.

Sedan 2017 har polisen ett utredningsstöd med successivt ökad funktionalitet och som kommer att fortgå under perioden. Utredningsstödet kommer även att få en förbättrad integration med den forensiska verksamheten och dess system, vilket kommer att effektivisera den forensiska processen i myndigheten.

¹² Lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl.

För att ytterligare förbättra polisens förmåga kommer satsningar att göras inom it-brott på både nationell och regional nivå, kamera- och bildhantering, kartstöd och biometri. It-stödet till specialgrupper som polisflyget, nationella insatsstyrkan, hemliga tvångsmedel och bombgruppen kommer att samlas och utvecklas. Beslutsstöd med hantering av mycket stora datamängder kommer under hand att utvecklas med bland annat data från fler källsystem, prediktiv förmåga och samarbete med andra myndigheter. Under perioden kommer även initiativ kring nya nationella ledningssystem att genomföras. Därtill utvecklas förbättrad täckning för krypterad radiokommunikation vid gränserna mot Norge och Finland.

It-verksamheten inom polisen utvecklar och förbättrar de e-tjänster som tillhandahålls dels för att förenkla och förbättra servicen för medborgarna, dels för att effektivisera polisens interna verksamhet. Därtill förbättras servicen för medborgarna vid ansökan om pass genom utbyggnad av tidsbokningssystem.

Utveckling av olika förmågor ställer ökade krav på den underliggande infrastrukturen, där framförallt utformning och kapacitet avseende datatransmission och datalagring är centrala områden som behöver förstärkas under perioden. Även utbyggnaden av nationellt it-brottscenter och uppbyggnaden av regionala it-brottscenter kommer under perioden medföra ytterligare satsningar på infrastrukturen och nya programvaror för att vidareutveckla förmågan att utreda it-relaterad brottslighet.

4.14 Arbetet för effektiviseringar

Med gemensamma resurser och nationella prioriteringar som utgångspunkt styrs och leds polisens verksamhet på ett mer effektivt sätt än tidigare. Förutsättningar finns dock för ett än mer effektivt resursutnyttjande, genom bland annat investeringar i it-system för att på sikt nå kostnadsminskningar. Det påbörjade effektiviseringsarbetet behöver fortsätta.

De åtgärder som polisen vidtar och planerar att vidta inom kärnverksamheten ska leda till en effektivare verksamhet, där tillgängliga resurser används på ett utifrån uppdraget ändamålsenligt sätt. Vid de gemensamma avdelningarna planeras och företas effektiviseringsåtgärder för att öka enhetligheten och kvaliteten samt minska kostnaderna. Inrättandet av RLC, utvecklingen av PKC samt en nationell telefonväxel, förläggning av arbetstiden efter verksamhetens behov samt metodstöd och enhetliga arbetsätt är andra exempel på hur verksamheten inom polisen ska effektiviseras.

Ett programkontor har etablerats för att säkerställa en nyttorealiserings för de effektiviseringsåtgärder som planeras att genomföras. Programmet leds av ett programråd med deltagare från kärnverksamheten och de gemensamma avdelningarna. Programrådet prioriterar och rekommenderar verksamheten att starta nya effektiviseringsåtgärder, i syfte att frigöra resurser som kan användas till ambitionsökningar i annan prioriterad verksamhet. Exempel på effektiviseringsområden är en effektivisering av resursutnyttjandet genom nya it-verktyg och ändrade arbetsätt.

Arbete som syftar till att frigöra polisiära resurser är bl.a. förberedelser att flytta över större delen av arbetsuppgifterna avseende djurärenden till länsstyrelserna, fr.o.m. juni 2018. Likaså har Polismyndigheten och Kriminalvården kommit överens om att övervägande antalet transporter av frihetsberövande numera ska utföras av Kriminalvården och inte av polispersonal.

4.14.1 Resursplanering

Förläggningen av arbetstiden inom polisen ska i allt större utsträckning vara anpassad efter verksamhetens behov. Med en mer ändamålsenlig resursplanering och verksamhetsanpassad arbetstidsförläggning skapas förutsättningar för såväl en mer tillgänglig polis, minskade kostnader för övertid som en god arbetsmiljö.

4.14.2 Lokalförsörjning

Polismyndighetens strategiska inriktning utgörs dels av fortsatta åtgärder för att komma närmare medborgarna, öka tryggheten och tillgängligheten till polisen. Polisens lokalförsörjning ska säkerställa att verksamheten har tillgång till ändamålsenliga, flexibla och kostnadseffektiva lokaler i enlighet med myndighetens lokalförsörjningspolicy. Med en nationell styrning, bland annat genom en femårig strategisk lokalförsörjningsplan, skapas förutsättningar för en långsiktig och kostnadseffektiv lokalanvändning. Planen innehåller flera strategiska lokalprojekt, som är viktiga för verksamheten. Som exempel kan nämnas kvarteret Kronoberg där större omdisponeringar och ombyggnationer planeras för att möta nya och kommande behov. Ett annat projekt är en samhällsgemensam larm- och ledningscen-

tral i Örebro som blir gemensam ledningsplats för flera myndigheter. Därutöver, regionledningcentralen i Linköping, polisstationen i Rinkeby samt Sörentorp, som ska bli ett nytt polisiärt nav. Dessa projekt och flera andra kommer att pågå under de närmaste åren och få stor betydelse för hur Polismyndigheten kan utföra sitt uppdrag. Lokalförsörjningsplanen revideras årligen.

Beslut i verksamheten, plötsliga eller oförutsedda händelser och en ökning av antalet anställda kan påverka beslutad lokalförsörjningsplan samt ändra förutsättningarna och då även medföra ökade lokalkostnader.

4.14.3 Fordonsförsörjning

Polisen har ett omfattande behov av fordon. Kostnaderna för fordonen påverkas främst av antalet fordon, fordonstyp och utrustning, inköpsvillkor samt underhåll. Polisen genomför ett arbete för att identifiera de fordon vilka utifrån nyttjandegraden inte bedöms vara effektiva att äga. Myndigheten bedömer att det under perioden 2019-2021 finns möjligheter att tillgodose verksamhetens behov av fordon till en mer kostnadseffektiv fordonsförsörjning, vad gäller anskaffning, skötsel och drift. De arbetsmetoder som kommer att användas i verksamheten, påverkar även antalet fordon som behövs samt även typen av fordon. En större ökning av antalet anställda får en påverkan på antalet fordon samt att det även ställer krav på fler uppställningsplatser etc.

Polismyndigheten planerar för en nationell fordonsförsörjning. Genom detta finns förutsättningar att höja ambitionsnivån vad gäller Polismyndighetens fordonsförsörjning samtidigt som denna ska bli mer kostnadseffektiv. Förändringen bedöms ge mervärden i form av en behovsanpassad fordonpark och ett utvecklat trafiksäkerhetsarbete.

4.14.4 Inköp och upphandling

Polismyndighetens inköp av varor och tjänster har påverkan på genomförandet av kärnverksamheten. En väl fungerande inköpsverksamhet bidrar bland annat till att skapa ändamålsenliga materiella förutsättningar för en effektiv polisverksamhet. Polisens inköpsverksamhet ska genom effektiva processer och en mer tydlig styrning möta verksamhetens behov och arbetsmiljökraven i ett långsiktigt perspektiv. Genom arbetet för att skapa bättre affärsmässiga villkor och hantera större inköpsvolymmer kan kostnaderna för polisens inköp minska. Därtill behövs en större förmåga när det gäller att definiera och formulera tillräckliga behov för verksamheten.

En ambitionshöjning inom delar av verksamheten kan ändra förutsättningarna avseende verksamhetens behov av varor och tjänster och då även medföra ökade kostnader för inköp. En ambitionshöjning kan även komma att kräva ett bättre och mer ändamålsenligt it-stöd för Polismyndighetens inköpsverksamhet.

4.14.5 Produktivitetsavdrag

De makroekonomiska förutsättningarna för pris- och löneomräkning, som används inom staten, för att räkna upp myndigheternas anslag motsvarar inte de ökade kostnader myndigheterna har. Givet dessa förutsättningar, förutsätts myndigheten löpande genomföra effektiviseringar.

5 Kompetensförsörjning

Ett aktivt och långsiktigt arbete med kompetensförsörjning är en förutsättning för att bedriva, utveckla och styra Polismyndighetens verksamhet utifrån verksamhetens behov, förutsättningar och ekonomi. Den långsiktiga kompetensförsörjningsplan som är under framtagande kommer att vara en viktig utgångspunkt i det fortsatta arbetet.

5.1 Attrahera, rekrytera, utveckla och behålla medarbetare förstärks ytterligare

För att kunna möta samhällsutvecklingen och samtidigt höja ambitionsnivån i verksamheten behöver Polismyndigheten väsentligt fler anställda fram till och med 2024. Polismyndigheten har en kunskapsintensiv verksamhet och brottsutvecklingen ställer ökade krav på diversifierad kompetens hos myndighetens medarbetare. Arbetsmarknadens utveckling är en central faktor för hur väl Polismyndigheten förmår attrahera och rekrytera kompetens. En annan är Polismyndighetens attraktionskraft. Polismyndigheten konkurrerar om arbetskraft med andra arbetsgivare, framförallt inom offentlig sektor. Under budgetperioden kommer en kombination av åtgärder vidtas för att säkerställa kompetensförsörjningen. Polismyndigheten behöver attrahera fler studenter till polisutbildningen men också verka för att myndigheten uppfattas som en attraktiv arbetsgivare, med förmåga att både attrahera nya medarbetare, utveckla och behålla befintlig personal med verksamhetskritisk kompetens. Polismyndighetens inriktning för att uppvärdera och höja attraktionskraften för verksamhetskritisk kompetens för att sträva efter goda anställningsvillkor, god arbetsmiljö och fler karriär- och utvecklingsmöjligheter, för att säkra den framtida kompetensförsörjningen av svensk polis.

Utvecklingen av organiserad brottslighet och grov våldsbrottslighet i hela landet innebär en stor ansträngning för Polismyndigheten. För att säkerställa trygghet i lokalsamhället behöver antalet polisanställda öka i lokalpolisområdena. Det är angeläget att fler poliser arbetar närmare medborgarna, framförallt i utsatta områden. Mot bakgrund av det säkerhetspolitiska omvärldsläget behöver Polismyndigheten utveckla sin förmåga att bekämpa terror samt öka förmågan i arbetet med krisberedskap. Både den nationella och regionala insatsverksamheten behöver förstärkas med fler medarbetare, utvecklade arbetsmetoder och omfattande kompetensutveckling inom ramen för polisiär konflikthantering och polisens nationella insatskoncept. Polisen behöver utöka förmågan inom it-relaterad brottslighet, det brottsförebyggande och trygghetsskapande arbetet, utredningsverksamheten och den forensiska verksamheten. För en ökad kvalitet i polisens styrning behöver den juridiska funktionen förstärkas under planeringsperioden. I och med den pågående digitaliseringen och effektiviseringen av myndigheten är behovet av specifik kompetens inom it-verksamhet fortsatt stort. En väsentlig ökning av antalet anställda inom kärnverksamheten kommer även ställa ökade krav på de nationella avdelningarna. Detta behöver mötas genom en kombination av effektiviseringsåtgärder och ytterligare resurser.

Polismyndigheten har fattat beslut om att öka antalet poliser med 1 500 och antalet civila med 1 600 fram till 2020 jämfört med december 2015. Därutöver behöver Polismyndigheten under planeringsperioden vidta ytterligare åtgärder och anställa fler poliser och civila för att nå ambitionen om att vara 10 000 fler medarbetare vid utgången av 2024 jämfört med december 2015. Vid en ökning av 10 000 fler polisanställda behöver personalomsättning och avgångar beaktas liksom behovet av fler chefer. Detta medför att det totala antalet rekryteringar som ska genomföras betydligt överstiger 10 000 under perioden. Myndighetens inriktning är att successivt öka antalet poliser även efter 2020 med ytterligare ca 1 100 - 1 200 årligen t.o.m. 2024. För detta krävs rekryteringar motsvarande ca 2 000 per år. Kapaciteten i antagningsprocessen till polisutbildningen och antalet studieplatser som kan erbjudas vid de lärosäten som bedriver polisutbildningen är faktorer som begränsar Polismyndighetens möjlighet att rekrytera fler poliser. För att möta de utmaningar polisen står inför behöver en förstärkning av resurserna ske så snart som möjligt. En ökning av antalet poliser tar tid. De inledande åtgärder som därför behöver vidtas är att tillföra verksamheten civil kompetens. En ökning av civila kompetenser innebär också möjligheter att frigöra polisiär kompetens till verksamheter där sådan behövs. Polismyndighetens bedömning är därför att fler civilanställda behöver tillföras verksamheten under 2019 och 2020 med fokus på specialistkompetens inom bl.a. den forensiska verksamheten, utredningsverksamheten, it- och it-brott samt rekryteringsverksamheten.

Polismyndigheten bedömer att med utgångspunkt i den maximala kapacitet som finns i antagningsprocessen uppskattar myndigheten att antalet anställda vid utgången av 2021 bör uppgå till ca 22 600 poliser och 11 300 civilanställda. Vid utgången av 2024 kan antalet anställda uppgå till drygt 26 000 poliser och ca 12 000 civilanställda.

För närvarande är fördelningen av kompetenser inom myndigheten ca 70 procent poliser och 30 procent andra kompetenser. Denna fördelning kan ändras över tid som ett resultat av de analyser som löpande måste göras av behovet av olika kompetenser inom polisen.

Den nuvarande utbildningen till polis regleras genom förordningen (2014:1105) om utbildning till polisman. Polisutbildningen omfattar fem terminers heltidsstudier och består av polisprogrammet på ett av de lärosäten som bedriver utbildningen samt aspirantutbildning i polisregionerna. Utbildningen, förutom den del som utgörs av aspirantutbildning, bedrivs som uppdragsutbildning enligt förordningen (2002:760) om uppdragsutbildning vid universitet och högskolor. Polisutbildningen har utretts vid ett flertal tillfällen, senast genom utredningen Polis i framtiden – polisutbildningen som högskoleutbildning (SOU 2016:39). Bland annat har frågan om en akademisering av utbildningen, differentierad polisutbildning med olika utbildningsspår och polisutbildning för specialister varit föremål för diskussion. Författningsstöd finns för en anpassad polisutbildning. Polismyndigheten anser att det finns anledning att undersöka möjligheten att differentiera polisutbildningen utifrån myndighetens kompetensförsörjningsbehov och ett arbete avseende detta har initierats. Framöver kan även formerna för polisutbildningen behöva ses över för att attrahera fler sökanden.

Antalet utbildningsplatser på polisutbildningen har mer än fördubblats under de senaste åren och kommer att utökas ytterligare. I december 2017 beslutade regeringen att Malmö universitet får bedriva polisutbildning. Planerad utbildningsstart är januari 2019. Etableringen av en ny polisutbildning kommer att medföra kostnader och investeringar under planeringsperioden. Polisutbildning kommer därmed att bedrivas vid fyra lärosäten från och med vårterminen 2019, vilket är en förutsättning för att kunna realisera fler poliser på sikt i den omfattning som regeringen har aviserat. Det pågår även ett arbete för att se över möjligheterna till ett eventuellt nytt lärosäte i västra Sverige tillsammans med andra alternativ för att öka antalet utbildningsplatser, bland annat utöka antalet platser på distansutbildning och därmed tillgängligheten i svårrekryterade områden. Ett utökat antal studenter på polisutbildningarna och den verksamhetsförlagda aspirantutbildningen är förenat med stora kostnader. Det i kombination med att fler som ansöker till polisutbildningen ska erbjudas genomgå tester inom ramen för antagningsprocessen medför att Polismyndigheten bedömer att det krävs ökade resurser för ändamålet.

En ökning av antalet polisanställda ställer stora krav på myndigheten beträffande introduktion och handledning av nyanställda. Erfarna medarbetare kommer att behöva tas i anspråk för introduktion och utbildning i egenskap av utbildare vid lärosätena som bedriver polisutbildning och som handledare eller instruktörer till polisaspiranter samt för uppdrag inom fort- och vidareutbildning för polisanställda. Det är väsentligt att behovet av dessa kompetenser frigörs för att säkerställa myndighetens mottagarförmåga och bättre verksamhetsresultat på lång sikt samtidigt som detta kan ha negativa effekter på verksamhetsresultaten på kort sikt.

5.2 Anställningsvillkor och utvecklingsmöjligheter

Polismyndigheten behöver kunna erbjuda konkurrenskraftiga lönenivåer, goda arbetsvillkor och utvecklingsmöjligheter för att kunna vara en attraktiv arbetsgivare som med framgång kan konkurrera om arbetskraft och samtidigt behålla erfarna och kvalificerade medarbetare i organisationen, inte minst under en ekonomisk högkonjunktur. En uppvärdering av polisycket har varit ett särskilt fokus för utformning av lönesatsningar. Med hänvisning till detta har myndigheten vidtagit lönestrukturella förändringar såsom höjda begynnelselöner för polisassistenter och särskilda lönesatsningar på poliser med sex års anställningstid, inom ramen för individuell lönesättning. Polismyndigheten och Polisförbundet är överens om att det krävs en fortsatt uppvärdering av polisycket både för att säkra Polismyndighetens kompetensförsörjning på kort och lång sikt, för att utveckla polisverksamheten och för att ytterligare professionalisera polisycket. De lönestrukturella förändringar som redan är beslutade kommer öka myndighetens kostnader även efter 2020.

Polismyndigheten har som ambition att vara en arbetsplats där medarbetarna tar en aktiv roll i myndighetens uppdrag, resultat och sin egen utveckling. Det ska finnas möjlighet för medarbetare att utvecklas inom sin roll. Det pågående utvecklingsprojektet *Karriär- och utvecklingsvägar i Polismyndigheten* förväntas få allt större genomslag under den aktuella perioden. Projektet har bland annat som målsättning att tydliggöra vilka incitament en medarbetare kan ges för att stanna kvar och utvecklas i sin funktion, men också att tydliggöra vilka karriär- och utvecklingsvägar som finns även för medarbetare som inte önskar bli chefer. Myndigheten har av strategiska skäl valt att inledningsvis prioritera

karriär- och utvecklingsvägar för poliser i yttre tjänst. Verksamhetens behov sätter ramarna för polisanställdas utvecklingsmöjligheter, men det är i sammanhanget troligt att projektet om karriär- och utvecklingsvägar kommer att öka myndighetens kostnader då villkor och lönenivåer av naturliga skäl följer karriär och utveckling.

5.3 Arbetsmiljö

Polisens uppdrag och verksamhetens natur gör att arbetsmiljöfrågor alltid är prioriterade i myndigheten. Myndigheten bedriver ett långsiktigt och strategiskt arbetsmiljöarbete utifrån polisens arbetsmiljöstrategi, som sträcker sig fram till 2021. Under planeringsperioden kommer myndigheten prioritera ledarskap och organisatorisk arbetsmiljö, medarbetarskap, fysisk arbetsmiljö, social arbetsmiljö, arbetsbelastning samt hot och våld med syfte att säkerställa en god arbetsmiljö och goda verksamhetsresultat. Inom ramen för strategins inriktning bedriver myndigheten redan idag ett aktivt utvecklingsarbete med leveranser i form av exempelvis uppgradering till modernare utrustning, it-utveckling för ökad mobilitet och ökad bemanning. Polismyndigheten kommer under 2018 och vidare under planeringsperioden att intensifiera det systematiska arbetsmiljöarbetet med särskilda satsningar på att stärka och effektivisera skyddet av medarbetare samt skapa förutsättningar för en över tid hållbar arbetsbelastning. En partsgemensam arbetsgrupp har bildats med representanter för berörda arbetstagarorganisationer, skyddsorganisationen samt arbetsgivaren för att tillsammans bidra till inventering och prioritering samt att ge förslag på behov av vilka områden som ska förstärkas. Därutöver bedrivs en stor del av de pågående aktiviteterna i samarbete med skydds- och arbetstagarorganisationerna. Polismyndigheten planerar för ytterligare satsningar inom bland annat metod- och teknikutveckling, utrustning, fordon och lokaler.

Polismyndigheten ska säkerställa att arbetstiden förläggs utifrån verksamhetens behov men med beaktande av en god arbetsmiljö som gör det möjligt att förena arbete och familjeliv. Med en mer ändamålsenlig resursplanering och verksamhetsanpassad arbetstidsförläggning har förutsättningar skapats för såväl en mer tillgänglig polis som minskade kostnader för övertid och en god arbetsmiljö. Utveckling av ändamålsenliga it-stöd ska fortsätta under de kommande åren i syfte att åstadkomma en bättre överblick och därigenom ett bättre nyttjande av tillgängliga resurser och kompetenser för olika delar av ingripandeverksamheten.

5.4 Bemötandefrågor

Respekt för alla människors lika värde ska prägla hur anställda vid Polismyndigheten agerar, såväl i mötet med medborgarna som inom myndigheten. Detta är centralt för polisens legitimitet i samhället och grundläggande för att garantera rättstrygghet och rättssäkerhet. Ett sådant förhållningssätt är också helt avgörande för att åstadkomma en god arbetsmiljö. Polisens arbete med likabehandling utgår från Polismyndighetens strategi för likabehandling 2017-2021. Syftet med strategin är att motverka diskriminering och att främja lika rättigheter och möjligheter. Arbetet utgår från fem prioriterade områden för aktiva åtgärder, vilka styrs av diskrimineringslagen, och omfattas av de sju diskrimineringsgrunderna kön, könsöverskridande identitet eller uttryck, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, funktionshinder, sexuell läggning och ålder. Utöver det som står i diskrimineringslagen ska Polismyndigheten arbeta aktivt med att motverka all slags mobbning och kränkning. Myndighetens arbete med kulturfrågorna är en förutsättning för att skapa en god arbetsmiljö och utveckla verksamheten. De polisanställdas metoo-upprop #nödvärn en viktig del i arbetet med att förändra strukturer och normer. Polismyndigheten kommer under planeringsperioden att intensifiera arbetet för att identifiera, förebygga och följa upp förhållanden i arbetsmiljön som kan ge upphov till kränkande särbehandling, diskriminering eller trakasserier.

Under perioden 2016-2018 har Polisen varit en del av regeringens utvecklingsprogram *Jämställdhetsintegrering i myndigheter*. Det pågår ett omfattande arbete i polisregionerna och på de nationella avdelningarna för att säkerställa att jämställdhet blir integrerad i all verksamhet inom polisen. Jämställdhetsintegrering förs in i processerna för brottsbekämpande och forensisk verksamhet både vad gäller linjeverksamheten och utvecklingsuppdrag. Ett av målen är att medborgare och medarbetare ska kunna ta del av kärnverksamheten på lika villkor. Jämställdhetsintegrering är prioriterat under planeringsperioden.

5.5 Motivation och delaktighet

Arbetet med att öka medarbetarnas motivation och delaktighet är fortsatt en central fråga för Polismyndigheten. Polisens interna styrning, med stöd i polisens styrmodell, bygger på en mer tillitsbaserad styrning där medarbetarna ges förutsättningar att vara delaktiga i att planera, utveckla och följa upp verksamheten. Medarbetarnas kunskaper om utmaningar och behov är viktiga delar i verksamhetsstyrningen. Därför ges medarbetarna möjlighet att vara drivande i verksamhetsutveckling utifrån den lokala problembild som råder, för att på detta sätt skapa kvalitet i verksamheten. Det är i medarbetarnas dagliga arbete och i mötet med medborgarna som grunden till utveckling av verksamheten läggs. Reflektioner i vardagen (RIV) ska vara ett metodstöd i det dagliga arbetet, varför metoden ska införas i linjearbetet under perioden.

Chefer och medarbetare ska ges möjlighet att lösa uppdraget genom att mandat och ansvar flyttas så långt ut i organisationen som är ändamålsenligt. Ledarskapet är centralt i detta avseende. Polisens chefsförsörjning kommer därför att vara i fokus under de kommande åren för att bland annat etablera ett arbetssätt som präglas av ett aktivt medarbetarskap, förtroende, ansvarstagande och delaktighet.

Polismyndigheten avser att tillsammans med arbetstagarorganisationerna utveckla framtida samverkansformer och är överens om en gemensam ambition, att om förutsättningar finns, sluta ett lokalt samverkansavtal under 2018.

5.6 Utveckling av kompetenser – krav på fort- och vidareutbildning

Polisens långsiktiga förmåga behöver ständigt anpassas för att möta samhällsutvecklingens utmaningar. Polisverksamheten kräver olika kompetenser och därmed måste det finnas fort- och vidareutbildningar i kombination med lärande i arbetet inom en rad olika verksamhetsområden. Medarbetare ska kunna utvecklas genom att upprätthålla, fördjupa och bredda sina färdigheter utifrån verksamhetens och medarbetarnas behov av relevant och uppdaterad kunskap. En annan viktig fråga gäller medarbetarnas möjlighet att genomföra planerade kompetensutvecklingsinsatser. Under de kommande åren är det angeläget att det finns utrymme, avseende tid och resurser, för kompetensutvecklingsinsatser.

Områden som är i fokus under den aktuella perioden rör trygghet i lokalsamhället och brottsförebyggande arbete, polisarbetet i de särskilt utsatta områdena, arbetet mot grov organiserad brottslighet och våldsbrottslighet, utredningsverksamhet, terrorismbekämpning och it-relaterad brottslighet. Polismyndigheten kommer också att prioritera kompetenshöjande åtgärder för att öka förundersökningsledares och utredares kunskap och förmåga att leda och genomföra förundersökningar. Inom ramen för it behövs den grundläggande förmågan säkerställas för alla medarbetare, samtidigt som det behövs specialiserad kompetens inom forensiska undersökningar och tekniskt avancerad teknik. De specialister som arbetar med it-brott och it-relaterad brottslighet måste kontinuerligt ges möjlighet att utvecklas för att ha uppdaterade kunskaper inom ett område där brottsutvecklingen ständigt och snabbt förändras.

För poliser i yttre tjänst finns en rad olika återkommande utbildningar som krävs för att kunna fullgöra polisuppdraget. Fokus är polisiär konflikthantering och operativ insatsförmåga, vilket innefattar arbetsmetoder och tekniker, vapen, utrustning och säkerhet i arbetet.

Polismyndighetens resultat inom utredningsverksamheten ska förbättras. Förutom mer effektiva arbetsmetoder och tekniskt stöd kommer det krävas utbildningsåtgärder inom bl.a. förhörsmetodik och andra grundläggande ämnesområden inom utredning och lagföring samt fördjupning inom specifika brottsområden.

Polismyndigheten ska genom chefs- och ledarutvecklingsinsatser fortsätta att utveckla ledarskapet och ett aktivt medarbetarskap. Insatserna ska på olika sätt stödja Polismyndighetens styrmodell samt ledning och styrning.

Polismyndigheten kommer under den aktuella perioden att vidareutveckla former för kompetensutveckling utifrån digitaliseringens möjligheter och aktuell forskning om lärande. Det ska även fortsättningsvis finnas en kombination av formella utbildningar och flexibelt lärande i form av e-lärande, lärande på arbetsplatsen samt lärande i det dagliga arbetet.

6 Ekonomi

6.1 Ekonomi

Vid inledningen av 2018 disponerar polisen, utöver tilldelat anslag, ett anslagssparande motsvarande drygt 70 miljoner kronor på anslaget 04 01 001 AD01 Polismyndigheten. Detta ger tillsammans med beslutade tillskott och planerade kostnadsänkningar i befintlig verksamhet förutsättningar för att under året finansiera satsningen på utökningen av antalet civilanställda som påbörjades 2016 och den kommande ökningen av poliser med ytterligare 1 500 under perioden 2018-2020.

6.2 Osäkerhetsfaktorer

Ekonomi påverkas av flera faktorer som i nuläget är svåra att bedöma, inte minst utvecklingen i omvärlden, vilket innebär ett visst mått av osäkerhet i kostnadsberäkningarna. Osäkerhet finns också kring när i tiden kostnader faller ut för nya satsningar som görs för de tillskott Polismyndigheten erhållit. Polismyndighetens organisation och verksamhet är i vissa delar fortfarande under uppbyggnad och det finns därför osäkerheter kring t.ex. kostnader för it-utveckling. Kostnader avseende utbildning är i nuläget inte möjliga att fullt beräkna beroende på bland annat osäkerhet rörande lärosätenas kapacitet, kostnader i samband med etablering av ytterligare lärosäten och de framtida kostnaderna för grundutbildningen.

En faktor som polisen inte kan påverka är att till synes marginella negativa justeringar i anslagsberäkningen kan, om de är nivåpåverkande, ge beloppsmässigt stora negativa effekter över tid.

6.3 Investeringar i anläggningstillgångar¹³

Polismyndighetens planerade verksamhetsinvesteringar uppgår totalt till 5,2 miljarder kronor under perioden 2019-2021. Verksamhetsinvesteringarna under perioden framgår av tabellerna i bilaga 4. De investeringar som planeras är dels för verksamheten nödvändiga ersättningsinvesteringar av fordon, skyddsutrustning, vapen och it-utrustning, dels tillkommande investeringar avseende bl.a. terror, modernisering av fordonsparken, två ytterligare helikoptrar samt utökning av lokaler. Därutöver kommer det även att krävas investeringar för att kunna genomföra effektiviseringar inom verksamheten som ska leda till varaktigt sänkta kostnader.

Under perioden planeras även för investeringar i form av lokalanpassningar så att lokalerna bättre ska svara upp mot verksamhetens behov. Myndigheten har i stor utsträckning omoderna lokaler vilka kräver anpassningar både vad gäller ombyggnationer och säkerhetslösningar. I varje lokalprojekt görs en bedömning av hur finansiering av projektet ska ske, genom hyrestillägg (hyresvärden står för investeringen) eller genom att myndigheten svarar för investeringar i en hyrd fastighet. Egna investeringar ger totalt sett en lägre kostnad för myndigheten.

Exempel på lokalinvesteringar som planeras under perioden är fortsatta anpassningar kopplat till etableringen av myndighetens regionledningscentraler. Likaså planeras investeringar i samband med nya lokaler i Rinkeby, satsningar kopplade till ambitionsökningar för myndigheten samt ökad säkerhet.

6.4 Fonden för inre säkerhet

Polismyndigheten är ansvarig myndighet för fonden för inre säkerhet och disponerar en anslagspost för förvaltning och utbetalning av medel till projekt. Fonden finansieras av EU-medel. Hittills har fem utlysningar av fondmedel genomförts. Totalt har fonden beviljat medel till 18 projekt.

Anslagsbehovet är uppskattat enligt nu gällande information och kan komma att ändras i takt med att nya projektmedel beviljas och tillförs fonden. Förbrukning av anslag beräknas fortsätta även under år 2022.

6.5 Avgifter och övriga intäkter

I bilaga 2 redovisas de avgifter och andra ersättningar som utgår från den struktur som regeringen angett i regleringsbrevet för 2018. De prognostiserade beloppen avseende 2018 är desamma som framgår av regleringsbrevet.

¹³ Uppgifter beträffande lån i Riksgäldskontoret.

6.6 Övriga villkor

Låneram: Myndighetens låneram föreslås uppgå till 5 200 miljoner kronor för 2019, 5 600 miljoner kronor för 2020 och 5 700 miljoner kronor för 2021.

Anslagskredit: Anslagskrediten för respektive år under perioden 2019-2021 föreslås uppgå till 3 procent.

Räntekontokredit: Krediten på räntekontot för respektive år under perioden 2019-2021 föreslås uppgå till den nivå som normalt gäller för statliga myndigheter, i dag ca 10 procent.

6.7 Underskott i avgiftsfinansierad verksamhet

Polismyndigheten har två kategorier av avgiftsfinansierad verksamhet, sådan där avgiftsintäkterna får disponeras och sådan där avgiftsintäkterna inte disponeras.

För den verksamhet där polisen disponerar intäkterna redovisas ett underskott om 224 miljoner kronor för 2017. Det ackumulerade resultatet visar ett underskott om 599 miljoner kronor.

Polismyndigheten redovisar intäkter om 67 miljoner kronor avseende de verksamheter där Polismyndigheten inte disponerar intäkterna. Enligt regleringsbrevet 2017 finns inget krav att redovisa kostnaderna för dessa verksamheter.

Om det ackumulerade underskottet i en avgiftsbelagd verksamhet inte täcks av ett balanserat överskott från tidigare räkenskapsår ska, enligt § 25a avgiftsförordningen (1992:191), myndigheten lämna ett förslag till regeringen om hur underskottet ska täckas senast då myndigheten upprättat årsredovisningen.

6.8 Uppföljning av avgiftsfinansierad verksamhet 2017

Förutsättningarna för att följa upp den avgiftsfinansierade verksamheten har ändrats efter polisens omorganisation till en myndighet. Bristerna i tidredovisningen försvårar fortfarande identifiering av samtliga kostnader inom den avgiftsfinansierade verksamheten, varför uppgifterna har beräknats på annat sätt. Polisen har använt samma modell för uppföljning av avgiftsfinansierad verksamhet sedan 2007, samtidigt skiljer sig beräkningsgrunden för antal timmar mellan åren. Anledningen är att tidredovisningen för den avgiftsfinansierade verksamheten inte fungerat tillfredsställande sedan omorganisationen 2015.

6.9 Avgiftsintäkter som disponeras

Polisen bedriver stämmningsmannadelgivning på uppdrag av statliga myndigheter, främst Skatteverket, Kronofogdemyndigheten och Domstolsverket. Verksamheten har under flera år gått med underskott. Det ackumulerade underskottet fr.o.m. 2007 t.o.m. 2017 uppgår till 547 miljoner kronor, varav 51 miljoner avser 2017. Intäkterna uppgår till 30 miljoner kronor för 2017. För polisens del har delgivningslagen från 2010 inneburit ett minskat antal ärenden, men ärendestocken har förändrats från att ha bestått av både enklare och mer komplexa ärenden till att till större del bestå av komplexa ärenden. Dessa kräver längre handläggningstid och är därmed mer kostsamma.

Verksamheterna att utfärda pass och nationella id-kort har tidigare år gått med överskott, sedan 2016 redovisas dock underskott. För 2017 uppgår underskottet till 149 miljoner kronor, vilket innebär att det ackumulerade resultatet fr.o.m. 2007 t.o.m. 2017 reducerats till ett överskott om 43 miljoner kronor.

6.10 Avgiftsintäkter som inte disponeras

Enligt regleringsbrevet 2017 ställs inga krav på redovisning av kostnader för de intäkter som polisen inte disponerar.

6.11 Polismyndighetens förslag

Underskottet för den avgiftsbelagda verksamheten föreslås föras över till innevarande år.

Utvecklingsarbetet för att förbättra uppföljningen av den avgiftsfinansierade verksamheten fortsätter. Tidredovisningskoder för avgiftsfinansierad verksamhet är obligatoriska från och med den 2 oktober 2017. Arbetet pågår med att ta fram en bättre tidredovisning och beräkningsmodell.

7 Tillkommande behov för polisen

7.1 Bakgrund

I Polismyndighetens budgetunderlag för 2018-2020 framförde polisen ett ökat resursbehov motsvarande 3,9 miljarder kronor. Resurstillskottet behövdes bl.a. för att kunna fortsätta den påbörjade rekryteringen av civila samt för att öka antalet poliser med 1 500 fram till och med 2020. Ytterligare resurser behövde också tillföras arbetet mot terrorbekämpning.

I budgetpropositionen för 2018 aviserade regeringen ett resurstillskott motsvarande 7,1 miljarder kronor för perioden 2018-2020, d.v.s. drygt 3 miljarder kronor mer än vad polisen begärt. Anslagsökningen är en viktig förutsättning för att stärka polisens förmåga och öka antalet anställda. Det tillskottet gör det möjligt att anställa de ytterligare 1 500 poliserna som planeras fram till 2020 och att finansiering finns till den redan genomförda ökningen av 1 600 civila. Resurstillskottet har också finansierat satsningar på arbetsvillkor och arbetsmiljö, regionala it-brottscenter och it-utveckling samt återanställning av poliser m.m. Angelägna satsningar har således kunnat påbörjas, men Polismyndigheten ser att ytterligare åtgärder behövs.

Efter det att föregående budgetunderlag lämnades till regeringen har samhällsutvecklingen i landets utsatta områden försämrats. Den fortsatta våldsupptrappningen med ett stort antal skjutningar och annan allvarlig brottslighet har behövt prioriteras och tagit stora polisiära resurser i anspråk. Detta har medfört att de resurstmässiga förutsättningarna att förebygga och utreda andra allvarliga och grova brott, såsom sexualbrott har försämrats. Parallellt med den negativa våldsutvecklingen har det säkerhetspolitiska omvärldsläget försämrats och kraven på polisens krisberedskapsförmåga ökat.

Sammantaget innebär detta att polisen behöver tillföras ytterligare resurser under planeringsperioden för att varaktigt kunna möta och vända den negativa brottsutvecklingen samt öka tryggheten.

7.2 Fler medarbetare

Polismyndigheten bedömer att ytterligare 10 000 medarbetare behöver tillföras verksamheten till utgången av 2024. Det innebär att, utöver de 1 500 poliser och 1 600 civila som redan är beslutade, behövs ytterligare 4 800 poliser och 2 100 civila medarbetare att tillföras verksamheten till utgången av 2024.

Ökningen av antalet poliser beräknas medföra ökade kostnader redan under planeringsperioden samt för tiden därefter. Under 2019 och 2020 ökar polisens kostnader i samband med antagning och utbildning av fler poliser. Från och med 2021 ökar kostnaderna i större omfattning då de examinerade polisaspiranterna anställs i myndigheten. Myndighetens inriktning är att successivt öka antalet poliser efter år 2020 med ytterligare ca 1 100 – 1 200 per år fram t.o.m. 2024. För denna nettoökning krävs rekryteringar motsvarande ca 2 000 poliser per år. Vid utgången av 2024 beräknas ca 26 000 poliser vara anställda i myndigheten. Under planeringsperioden har det även beräknats ökade kostnader för etablering av ytterligare ett lärosäte.

Polismyndighetens bedömning är att 1 000 civila medarbetare, med huvudsaklig inriktning mot specialistkompetens, behöver tillföras verksamheten redan under 2019 och 2020. Resterande utökning genomförs därefter i jämn takt till och med 2024. Ökade kostnader beräknas därför redan under 2019 och 2020 samt åren därefter. Myndighetens bedömning är att civila specialistkompetenser är viktiga förutsättningar för att öka förmågan inom bl.a. utredningsverksamheten och för att kunna bygga upp verksamheten vid de regionala it-brottscentren. En ökning av civila kompetenser innebär också möjligheter att frigöra polisiär kompetens till verksamheter där sådan krävs. I avsnitt 7.2.1 beskrivs detta närmare. För att underlätta rekryterings- och mottagarförmågan är det också angeläget att tidigt påbörja ökning av medarbetare för att nå målet om 10 000 vid utgången av 2024.

7.2.1 Förstärkning av civila specialister

Det stora antalet grova våldsbrott har påverkat polisens utredningsverksamhet. Brott både av mer förekommande slag och andra allvarliga brott har fått nedprioriterats till förmån för utredningar kopplade till den grova brottsligheten. Det finns därför behov av en betydande ökning av medarbetare inom utredningsverksamheten för att stärka förmågan när det gäller bl.a. utredningar av sexualbrott och internationella stödligor. En ökning av civila medarbetare med specialistkompetenser i utredningsverksamheten betyder också att polisära kompetenser kan frigöras till förmån för den ingripande- och brottsförebyggande verksamheten i lokalpolisområdena.

Det ökade inslaget av it i brott kan delvis förklara att brottsutredningar ökar i komplexitet. Den alltjämt snabba tekniska utvecklingen ställer krav på ny och specifik it-kompetens och kompetensutveckling av befintlig personal. Polismyndigheten ser behov av förstärkningar på detta område, både utifrån ett brottsförebyggande och brottsutredande perspektiv.

Den forensiska verksamheten påverkas i hög grad av det ökade ärendeflödet och komplexiteten i utredningarna. Bedömningen är att resurserna behöver stärkas bland annat med anledning av kraven på kortare handläggningstider och utökade krav från utredningsverksamheten. Det ökade inslaget av it i utredningar medför också behov av tillgång till fler kvalificerade it-forensiker. En ökning av lokala brottsplatsundersökare vid regionernas forensiska sektioner, avlastar samtidigt ingripandeverksamheten och frigör resurser vid lokalpolisområdena.

Myndigheten ser också ett behov att under perioden förstärka med specialister på det juridiska området samt stärka myndighetens rekryteringsförmåga.

7.3 Attrahera, rekrytera, utveckla och behålla kompetens

För att kunna uppnå ökningen av antalet medarbetare till utgången av 2024 kommer Polismyndighetens arbete med att attrahera, rekrytera, utveckla och behålla kompetens vara centralt. Polismyndigheten behöver därför ges förutsättningar under planeringsperioden att genomföra arbetet med att öka antalet anställda väsentligt, fortsätta påbörjat arbetsvillkor- och arbetsmiljöarbete. Detta är viktiga förutsättningar för att stärka och möta de ökade kraven på polisverksamheten och vända brottsutvecklingen. Därutöver är skyddet och säkerheten en central fråga för polisens medarbetare under perioden. Fler åtgärder kommer krävas för att förbättra skyddet och hindra angreppen.

Polismyndigheten kan återkomma till regeringen med eventuella resursbehov avseende dessa frågor.

7.4 Utvecklad krisberedskapsförmåga

Polismyndigheten bedömer att utvecklingen av myndighetens krisberedskapsförmåga behöver utvecklas och stärkas i takt med omvärldsläget under planeringsperioden. Mot bakgrund av det försämrade säkerhetspolitiska läget behöver Polismyndigheten öka sin förmåga att bekämpa terror samt öka förmågan i arbetet med krisberedskap. Både den nationella och regionala insatsverksamheten behöver stärkas med fler medarbetare och utvecklade arbetsmetoder. Utbildningsinsatser och utrustning är andra områden som behöver stärkas under och förbättras under perioden. Polisen kan återkomma till regeringen med eventuella resursbehov i denna del.

7.5 Investeringar i den tekniska miljön

Det tekniska stödet är avgörande för en effektiv brottsbekämpning och utgången av ett ärende. Utvecklingen av polisens it och digitalisering skapar förbättrade verksamhetsmässiga förutsättningar och ekonomiska effekter. Polisens it ska också förenkla för medborgarna och deras möjligheter att komma i kontakt med polisen. Ett exempel är de e-tjänster som tillhandahålls med syfte att förbättra servicen för medborgarna. Polismyndigheten behöver under planeringsperioden förbättra förutsättningarna när det gäller it-utrustning. Ny lagstiftning som möjliggör effektivare brottsbekämpning, exempelvis inom spaningsverksamheten, kan även innebära kostnadsökningar.

En kontinuerlig förmågeutveckling ställer också ökade krav på den underliggande infrastrukturen. Polismyndigheten bedömer att utformning och kapacitet avseende datatransmission och datalagring är centrala områden som behöver förstärkas under perioden.

Polismyndigheten bedömer vidare att förmågehöjande investeringar kopplade till stärkandet av myndighetens krisberedskap och planering för civilt försvar är nödvändiga under planeringsperioden. Åt-

gärder som följer myndighetens uppgifter i totalförsvaret så som krav på bland annat tekniska system för samverkan och kommunikation behöver därför vidtas.

7.6 Effektivare verksamhet

Därutöver fortsätter Polismyndigheten att vidta åtgärder som ska leda till en effektivare verksamhet, där tillgängliga resurser används utifrån uppdraget på ett mer ändamålsenligt sätt. Detta görs genom bl.a. förändrade arbetsmetoder och digitalisering samt genom en mer verksamhetsanpassad arbetstidsförläggning.

7.7 Finansiering av ökade resursbehov

Myndighetens bedömning är att den nu beslutade verksamheten kan finansieras inom aviserade anslagsramar under perioden med hjälp av anslagssparande från 2017. I bedömningen har hänsyn tagits till kostnadsminskningar genom egna effektiviseringar. Under planeringsperioden beräknas de till ca 560 miljoner kronor. Därutöver behövs en anslagsökning för fortsatta utökningen av poliser och civila inom ramen för 10 000 fler medarbetare samt it-satsningar.

Ett ökat antal anställda medför ökade kostnader redan under planeringsperioden. Inledningsvis utgörs kostnaderna av löne- och lokalkostnader avseende civilanställda samt utbildningskostnader och liknande som ökar Polismyndighetens förmåga att rekrytera och utbilda poliser. Från och med 2021 ökar även lönekostnaderna för poliser i takt med att nyanställda påbörjar sin anställning. I redovisade belopp har hänsyn tagits till myndighetens egna effektiviseringar som har beskrivits i föregående budgetunderlag. Belopp framgår av tabellen nedan.

7.7.1 Tillkommande behov

Miljoner kr

	2019	2020	2021
Tilldelat anslag enligt BP 2018 1)	25 579	26 820	27 282
Utbildning och antagning av fler poliser, Antal: 2021: 1 100	150	350	1 300
Anställning av civil specialistkompetens, Antal: 2019-2020: 1 000, 2021: 300	350	750	1 000
Teknik och it-satsning	75	150	150
Behov av finansiering	26 154	28 070	29 732

1) Enligt statsredovisningssystemet Hermes i januari 2018.

Den tid det tar att utbilda ytterligare poliser (2,5 år) innebär att de kan anställas först i slutet av planeringsperioden. Utbildningen slutförs också sent på året vilket får till följd att kostnaden inte uppkommer till fullo förrän efter planeringsperioden. Kostnaderna för ökat antal anställda inkluderar schablonberäknade kostnader för lokalkostnader, utrustning och utbildning m.m. Regeringen aviserade i budgetpropositionen 2018 höjningar av anslagstilldelningen för att finansiera Polismyndighetens ökade resursbehov. I det fall pris- och löneuppräknings av anslaget justeras ned framgent medför det i praktiken en minskning av tillskottet vilket kommer att medföra att Polismyndigheten måste göra omprioriteringar i verksamheten för att sänka kostnader.

Finansiering av internationell verksamhet

Polismyndigheten har justerat sitt deltagande i den internationella civila krishanteringen i enlighet med en förväntad anslagstilldelning som motsvarar nivån för 2018. Antalet utsända under de kommande åren beräknas därmed uppgå till ca 100 årsarbetskrafter. För att möjliggöra en ökning av antalet utsända, i linje med den av regeringen uttalade ambitionen att ställa en procent av polisens personal till förfogande för fredsoperationer, behöver resurser tillföras verksamheten under en följd av år och i en förutsägbar takt.

8 Bilagor

8.1 Bilaga 1 – Lånebehov i Riksgäldskontoret

Belopp i miljoner kr

Redovisat lånebehov för investeringar t.o.m. år 2022

	2017	2018	2019	2020	2021	2022
	Utfall	Prognos	Beräknat	Beräknat	Beräknat	Beräknat
IB lån i Riksgäldskontoret	2 534,9	2 615,1	3 600,0	5 200,0	5 550,0	5 645,0
Beräknad nyupplåning	713,1	1 834,9	2 525,0	1 455,0	1 200,0	1 200,0
Beräknad amortering	-632,9	-850,0	-925,0	-1 105,0	-1 105,0	-1 145,0
UB lån i Riksgäldskontoret	2 615,1	3 600,0	5 200,0	5 550,0	5 645,0	5 700,0
Beslutad/föreslagen låneram	3 100,0	3 100,0	5 200,0	5 600,0	5 700,0	5 700,0
Beräknad ränteutgift	-13,1	-9,3	0,0	32,3	33,6	34,0
Ränteantaganden för upplåning, %	-0,5	-0,3	0,0	0,6	0,6	0,6
Finansiering av räntor och avskrivningar						
Utgiftsområde 4, anslag 01 001	619,8	840,7	925,0	1 137,3	1 138,6	1 179,0

8.2 Bilaga 2 – Avgifter och andra ersättningar

Belopp i miljoner kronor

Avgifter

Verksamhet där avgiftsintäkterna disponeras

	Ack. utfall t.o.m 2016	Utfall under 2017	Avgiftsintäkter Beräknat 2018	Kostnader Beräknat 2018	Utfall Beräknat 2018	Ack. utfall t.o.m Beräknat 2018	Utfall under 2019 (Beräknat)	Ack. utfall t.o.m 2019 (Beräknat)	Utfall under 2020 (Beräknat)	Ack. utfall t.o.m 2020 (Beräknat)	Utfall under 2021 (Beräknat)	Ack. utfall t.o.m 2021 (Beräknat)
Offentligrättslig verksamhet												
Stämningssmannadegivning	-495,9	-50,6	30,0	80,0	-50,0	-596,5	-51,0	-647,5	-52,0	-699,5	-53,1	-752,6
Passhantering	95,6	-138,2	586,0	709,0	-123,0	-165,6	-125,5	-291,1	-128,0	-419,0	-130,5	-549,6
Nationellt ID kort	96,5	-10,8	99,0	107,0	-8,0	77,7	-8,2	69,5	-8,3	61,2	-8,5	52,7
Summa	-303,8	-199,6	715,0	896,0	-181,0	-684,4	-184,6	-869,0	-188,3	-1 057,3	-192,1	-1 249,4
Uppdragsverksamhet												
Förenisk undersökning	-2,4	0,2	4,4	4,5	-0,1	-2,3	-0,1	-2,4	-0,1	-2,5	-0,1	-2,6
Tjänsteexport	0,0	0,0	25,0	25,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Utbildning av ordningsvakter	-67,4	-24,9	8,0	26,0	-18,0	-110,3	-18,4	-128,7	-18,7	-147,4	-19,1	-166,5
Kontroll av väktarhundar	-1,4	-0,1	0,2	0,3	-0,1	-1,6	-0,1	-1,7	-0,1	-1,8	-0,1	-1,9
Summa	-71,2	-24,8	37,6	55,8	-18,2	-114,2	-18,6	-132,8	-18,9	-151,7	-19,3	-171,0
Summa intäkter som disponeras	-375,0	-224,4	752,6	951,8	-199,2	-798,6	-203,2	-1 001,8	-207,2	-1 209,0	-211,4	-1 420,4

Verksamhet där avgiftsintäkterna inte disponeras

	Utfall 2017	Beräknat 2018	Beräknat 2019	Beräknat 2020	Beräknat 2021
Offentligrättslig verksamhet					
Tillsändsgivning	66,8	71,0	72,0	73,0	74,0
Riksbankens penningransporter	0,3	1,6	1,7	1,7	1,7
Summa intäkter som ej disponeras	67,1	72,6	73,7	74,7	75,7

Övriga inkomster

	Utfall 2017	Beräknat 2018	Beräknat 2019	Beräknat 2020	Beräknat 2021
Övr inkomster som ej får disp.(1)	43,3	60,0	111,3	69,3	25,3
Bötesmedel	633,3	650,0	651,0	652,0	652,0
Övr inkomster som får disp.(2)	572,9	550,0	561,0	572,0	583,0
Summa	1 249,5	1 260,0	1 323,3	1 293,3	1 260,3

(1) Övriga inkomster som ej får disponeras består främst av intäkter avseende lamnanläggningar, bevakning enligt ordningslagen, försäljning av beslagtagna djur m.m. Periodiserade bidrag från EU uppgående till 20,4 miljoner kronor ingår inte i utfallet. Utvecklingen kommande år påverkas av EU-bidrag för mre säkerhetsfonden.

(2) Övriga inkomster som får disponeras består av bidrag, räntintäkter, reavinsten på sålda inventarer och förärringsersättning m.m.

8.3 Bilaga 3 – Bemyndiganden

Belopp i miljoner kronor

Anslag/ap	2017	2018	2019	2020	2021
	Utfall	Prognos	Beräknat	Beräknat	Beräknat
1:18 Från EU-budgeten finansierade insatser avs. EU:s inre säkerhet, ap. 1.					
Ingående åtaganden	43	112	170	87	23
Nya åtaganden	110	135	23		
Infriade åtaganden	41	77	106	64	23
Utestående åtagande vid årets slut	112	170	87	23	0
Tilldelad/föreslagen bemyndiganderam	112	170	87 ¹⁾	23 ²⁾	0 ³⁾

Beloppen avseende infrianden i tabellen är indikativa. Takten för upprättande av nya åtaganden samt infriande av åtaganden är uppskattad utifrån nu känd information och beslutad budgetram för projektmedel inom fonden för inre säkerhet. Om nya fondmedel tillförs budgetram för projektmedel, påverkas behovet av Slutår för fonden är 2022.

- 1) Behov av bemyndiganderam kan komma att vara i nivå med 2018.
- 2) Behov av bemyndigande ram kan komma att vara omkring 100 MSEK
- 3) Behov av bemyndigande ram kan komma att vara omkring 100 MSEK

8.4 Bilaga 4 – Verksamhetsinvesteringar t.o.m. år 2022

Belopp i miljoner kronor

Tabell 1. Verksamhetsinvesteringar

(mnkr)	2017 Utfall	2018 Prognos	2019 Beräknat	2020 Beräknat	2021 Beräknat	2022 Beräknat
Immateriella investeringar						
Datasystem, rättigheter m.m.	194	238	250	230	210	210
Materiella investeringar						
Maskiner, inventarier och installationer m.m.	477	984	1 145	815	660	730
Byggnader, mark och annan fast egendom						
Övriga verksamhetsinvesteringar	179	413	1 130	410	330	260
Summa verksamhetsinvesteringar	850	1 635	2 525	1 455	1 200	1 200
Finansiering						
Lån i Riksgäldskontoret (2 kap. 1 § kapitalförsörjningsförordningen)	850	1 635	2 525	1 455	1 200	1 200
Bidrag (2 kap. 3 § kapitalförsörjningsförordningen)						
Finansiell leasing (2 kap. 5 § kapitalförsörjningsförordningen)						
Anslag (efter medgivande av regeringen)						
Summa finansiering	850	1 635	2 525	1 455	1 200	1 200

Tabell 2. Särskild information om verksamhetsinvesteringar

(mnkr)	Totalt	Ack. utfall	2018 Prognos	2019 Beräknat	2020 Beräknat	2021 Beräknat	2022- Beräknat
Verksamhetsinvesteringar per objekt							
Nybyggnation RLC Uppsala	45	5	40				
Nybyggnation RLC Linköping	20	6	14				
Nybyggnation polisstation Rinkeby	209	3	2	204			
Nybyggnation polisstation Hisingen	35		1	4	10	20	
Nybyggnation polisstation Kristianstad	35	0	2	12	21		
Nybyggnation polisstation Borås	35		1	4	10	20	
Nybyggnation polisstation Eslöv	20	1	19				
Nybyggnation polisstation Eskilstuna	25		0	15	10		
Ny-/ombyggnation RC Flemingsberg	35		2	5	5	5	18
Säkerhet polisutbildning Umeå, Växjö, Södertörn	27	1	25				
IT	780			605	135	20	20
Summa utgifter för investeringar	1 266	18	105	849	191	65	38
Finansiering							
Lån i Riksgäldskontoret (2 kap. 1 § kapitalförsörjningsförordningen)	1 266	18	105	849	191	65	38
Bidrag (2 kap. 3 § kapitalförsörjningsförordningen)							
Finansiell leasing (2 kap. 5 § kapitalförsörjningsförordningen)							
Anslag							
Summa finansiering	1 266	18	105	849	191	65	38
Varav investeringar i anläggningstillgångar							
Datasystem, rättigheter m.m.							
Maskiner och inventarier	462		5	267	138	22	30
Fastigheter och mark							
Övriga verksamhetsinvesteringar	803	18	100	581	53	43	8
Summa investeringar i anläggningstillgångar	1 266	18	105	849	191	65	38